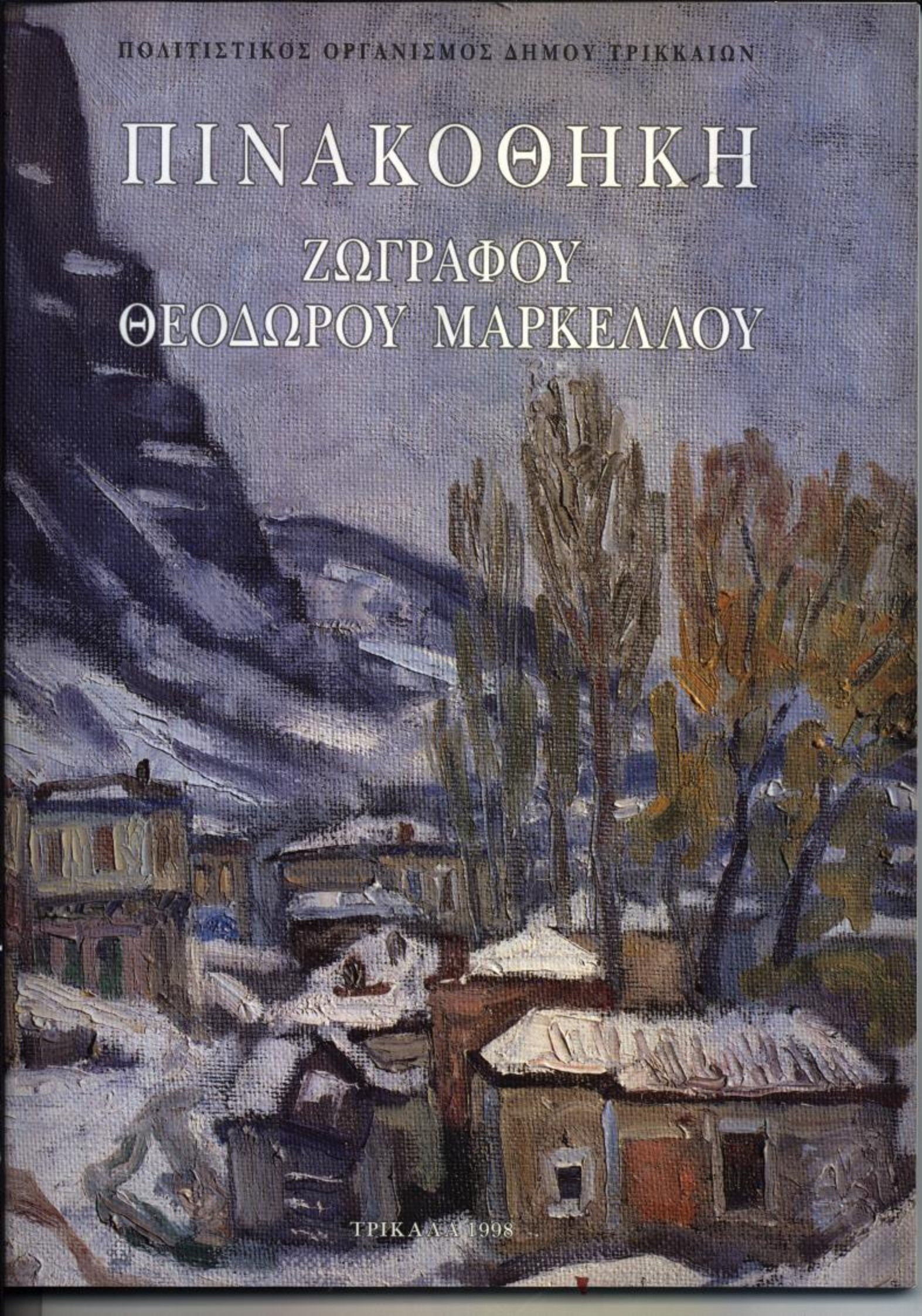
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

ΤΡΙΚΑΛΑ 1998

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

Γαριβάλδη 8 Τρίκαλα

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Κατά τη συνεδρίαση της 10ης Νοεμβρίου 1997 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Τρικκαίων ο Δήμαρχος Κων. Δ. Παπαστεργίου έκανε προς το Σώμα την ακόλουθη εισήγηση:
«Κύριοι Σύμβουλοι,

Πριν από ένα χρόνο και πλέον με τη διαμεσολάβηση του σπουδαίου τεχνικριτικού και φίλου της πόλης ΝΙΚΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ (μακαρίτη τώρα) προς τον εξαίρετο καλλιτέχνη-Ζωγράφο κ. ΘΕΟΔΩΡΟ ΜΑΡΚΕΛΛΟ, ο τελευταίος έκανε την φιλοπόλιδα σκέψη: Να δωρίσει στο Δήμο Τρικάλων, τόσα ζωγραφικά έργα του, ώστε ν' αποτελέσουν μία δημοτική Πινακοθήκη υψηλών προδιαγραφών, μοναδική σε επαρχιακή πόλη.

Μαζί με το μέλος του Δ.Σ. του Π.Ο.Δ.Τ. κ. Τάκη Παπαδημητρίου που διατηρούσε συνεχή επαφή με τον μακαρίτη Ν. Αλεξίου, επισκεφτήκαμε αρκετές φορές τον διαπρεπή καλλιτέχνη στο σπίτι του στην Αθήνα για να συζητήσουμε τις λεπτομέρειες αυτής της δωρεάς. Ο ίδιος ο καλλιτέχνης ήρθε και στα Τρίκαλα για να δει τους χώρους στους οποίους θα στεγασθεί η ονομαστική πινακοθήκη του. Ο κ. Μάρκελλος έχει τεράστιο αριθμό σημαντικών πινάκων, υπολογίζει γύρω στους 2.000, και είναι διατεθειμένος να δωρήσει τόσα έργα όσα θα χωρέσουν σε χώρο ο οποίος θα του παραχωρηθεί από το Δήμο μας.

Εναπόκειται συνεπώς σ' εμάς, να του παραχωρήσουμε τον κατάλληλο χώρο. Οι όροι τους οποίους θέτει ο κ. Μάρκελλος είναι διατυπωμένοι σε ιδιόγραφο κείμενο, το οποίο μου απέστειλε εδώ και λίγους μήνες.

Για τον καλλιτέχνη-ζωγράφο Μάρκελλο, μίλησαν κατά καιρούς σπουδαίοι και υπεύθυνοι τεχνοκριτικοί.
Ο αείμνηστος φίλος της πόλης Νίκος Αλεξίου σε σχετικό σημείωμά του γράφει: "Ο Θ. Μάρκελλος έκανε εκτεταμένες σπουδές στον εικαστικό χώρο: Σχολή καλών τεχνών, υποτροφία στην Ισπανία και Γαλλία. Ταξίδεψε στην Ρώμη, Φλωρεντία, Βενετία, σπούδασε και ζωγράφισε, μορφοποιώντας το εικαστικό πνεύμα με έμπνευση και ειλικρίνεια. Νομίζω πως ο Μάρκελλος έκανε την Τέχνη, Ζωή και ανάσα του".

Ο Θ. Μάρκελλος με υψηλό τεχνικό οπλισμό πάνω στα εικαστικά, πραγματοποίησε δεκάδες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις και έλαβε πολλές τιμητικές διακρίσεις (Ρωσία, Ιταλία).

Με μια σπάνια παιδεία - γιατί τον γνώρισα προσωπικά - με αναμφισβήτητη θεωρητική θωράκιση και με γνώση της αξίας του, κατάφερε να μείνει σταθερός στην εικαστική του αντίληψη και πάντα παραστατικός.

Ο Μάρκελλος είναι αφοσιωμένος στην τέχνη του και μόνο. Μένει αθόρυβα κλεισμένος στο εργαστήρι του και δεν έχει καιρό να προβληθεί. Τα στημένα και οργανωμένα χειροκροτήματα τον κουράζουν. Παρόλο ότι τίποτε δεν τον συνδέει με τα Τρίκαλα βρήκε ωσιόσο του κουράγιο να αφήσει ένα κομμάτι της ζωής του στην πόλη μας. Κι αυτό γιατί ο μακαρίτης Νίκος Αλεξίου σκιαγράφησε το πορτρέτο της πόλης μας και τις ευαισθησίες της πάνω σε θέματα εικαστικά.

Ο Θ. Μάρκελλος με την προτροπή του Ν. Αλεξίου και την αβίαστη δική του βούληση έδωσε τη συγκατάθεσή του για μια πινακοθήκη, ναό της τέχνης, που στο διηνεκές θα διδάσκει την υψηλή ποιότητα της ζωγραφικής. Θα είναι ταυτόχρονα και μια ανεκτίμητη χειρονομία ενός καλλιτέχνη, ενός ευαίσθητου ανθρώπου προς το Δήμο Τρικκαίων.

Μια χειρονομία ανιδιοτελή, που θα χαρακτηρίζει επίσης στο διηνεκές τη σπάνια και μοναδική ψυχή του δωρητή Θεόδωρου Μάρκελλου. Εισηγούμαι συνεπώς την ανεπιφύλακτη αποδοχή της δωρεάς του Θ. Μάρκελλου και παράλληλα να αρχίσουν οι σχετικές διαδικασίες για την ολοκλήρωσή της».
Ταυτόχρονα γνωστοποιήθηκε προς το Δ.Σ. και η από 4.7.97 ιδιόγραφη επιστολή του ζωγράφου κ. Θ. Μάρκελλου προς το Δήμαρχο Τρικκαίων η οποία έχει ως εξής:

«Κύριε Δήμαρχε,

Μετά τη γνωριμία μας από τον ιστορικό της τέχνης και τεχνοκρίτη φίλο σας και φίλο μου αείμνηστο Νίκο Αλεξίου και τις συνομιλίες μας στη Αθήνα και τα Τρίκαλα τα οποία επισκέφθηκα το Φθινόπωρο του 1996 με σας και τον συνεργάτη σας και φίλο του Αλεξίου κ. Δημ. Παπαδημητρίου σας γνωρίζω και με την παρούσα μου, ότι προ-

τίθεμαι να δωρίσω στον Δήμο σας ικανό αριθμό έργων μου ζωγραφικής για την δημιουργία Μουσείου με τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Ότι ο Δήμος σας θα διαθέσει τον κάτω όροφο με τις δύο (2) αίθουσες του επί της οδού Γαριβάλδη και Δημοτικού Νεοκλασσικού κτιρίου όπως φαίνονται στη κάτοψη του σχεδίου που μου στείλατε υπό τα στοιχεία Α και Β.

2. Ότι οι αίθουσες αυτές θα φέρουν το όνομά μου στο διηνεκές και θα υπάρχει προς τούτο ανάλογη αισθητική πινακίδα.

3. Ότι τα δωριζόμενα έργα μου ζωγραφικής θα είναι αναπαλλοτρίωτα χωρίς δικαίωμα εκποίησης ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο διάθεσης ή μεταβίβασης προς τρίτους.

4. Ότι τα δωριζόμενα έργα μου ζωγραφικής θα είναι μόνιμα εκτεθειμένα στις αίθουσες ώστε να τα επισκέπτεται το κοινό σε ημέρες και ώρες λειτουργίας του Μουσείου, οι οποίες θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τις λειτουργίες των Μουσείων της Χώρας.

5. Ότι θα υπάρχει προς τούτο αρμόδιος υπάλληλος του Δήμου, ο οποίος θα φροντίζει για την ξενάγηση των επισκεπτών και την φύλαξή των.

6. Ότι ο Δήμος αναλαμβάνει την κορνιζοποίηση των έργων μου, σύμφωνα με τις υποδείξεις μου με δαπάνες του.

7. Ότι ο Δήμος αναλαμβάνει την υποχρέωση συντήρησης των έργων σύμφωνα με τις αποδεκτές του Εθνικού Μουσείου της Ελλάδος προδιαγραφές. Ότι ο Δήμος αναλαμβάνει την υποχρέωση πληρωμής προς το Δημόσιο τυχόν φόρων ένεκα της δωρεάς μου αυτής καθώς και τα έξοδα μεταβίβασης φόρου, συμβολαιογραφικά, δικηγορικά κλπ.

8. Ότι σε περίπτωση και μόνο που ο Δήμος δεν καταβάλλει προς το Δημόσιο τους τυχόν φόρους μου δωρεάς, ανακαλείται η δωρεά μου αυτή χωρίς καμμία επιβάρυνσή μου.

9. Ότι ο Δήμος δεν θα βάλει στις αίθουσες αυτές άλλα έργα άλλων ζωγράφων.

Εννοείται ότι αποκλείω παντός κληρονομικού δικαιώματος οιουσδήποτε τρίτους πέραν του δωροδόχου Δήμου για τα έργα τα οποία θα δωρίσω με τις άνω προϋποθέσεις και τα οποία θα καταγραφούν όλα και το καθένα θα λάβει συγκεκριμένο αριθμό σχηματίζοντας ειδικό κατάλογο με αναφορά στο εικονιζόμενο θέμα.

Σας παρακαλώ για τις εν συνεχεία ενέργειές σας.

Ύστερα από όλα τα παραπάνω και μετά διαλογική συζήτηση το Δ.Σ. αφού έλαβε υπόψη του όλα τα παραπάνω και ότι η ευγενική χειρονομία του μεγάλου καλλιτέχνη Θ. Μάρκελλου τιμά την πόλη των Τρικάλων

Αποφάσισε Ομόφωνα

Αποδέχεται κατ' αρχήν την δωρεά πινάκων Ζωγραφικής από τον εξαίρετο καλλιτέχνη Ζωγράφο Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟ, προς δημιουργία στο Δήμο Τρικκαίων ομώνυμης Πινακοθήκης.

Η απόφαση αυτή έλαβε αυξ. αριθ. 288/97

2. ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Παραθέσαμε με σχετική λεπτομέρεια τα παραπάνω κείμενα ώστε ν' αποτελέσουν στοιχεία ιστορικής τεκμηρίωσης για το χρόνο και τρόπο που δημιουργήθηκε η πινακοθήκη του Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ στο Δήμο μας.

Φυσικά κατά το διαμεσολαβήσαντα χρόνο, η επαφή μας με το Ζωγράφο κ. Μάρκελλο ήταν συχνή και από κοινού αποφασίστηκε η περαιτέρω προώθηση της όλης προσπάθειας για οριστική υλοποίηση της ευγενικής δωρεάς του καλλιτέχνη. Έτσι με επίσκεψή του στα Τρίκαλα έγινε η επιλογή του χώρου όπου στεγάζεται η Πινακοθήκη (το παραδοσιακό κτίριο στην οδό Γαριβάλδη 8), επίσης το κορνιζάρισμα των έργων από τον κ. Ν. Ριζόπουλο (Κυψέλη-Αθήνα) και η έκδοσή του ανά χείρας λευκώματος.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι η επιλογή των έργων τα οποία δωρήθηκαν και τα οποία στεγάζονται στη ομώνυμη Πινακοθήκη, έγινε αποκλειστικά από τον ίδιο τον Καλλιτέχνη.

3. ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

Μοίρα αγαθή συντροφεύει την πόλη των Τρικάλων και της επιφυλάσσει κάθε φορά αναπάντεχη καλλιτεχνική μεταχείριση. Πέραν από το γηγενές στοιχείο το οποίο –ας πούμε από χρέος προς τη γενέτειρα– έδωσε κάθε καλλιτε-

χνική ικμάδα στην πόλη μας (Μ. Καταφυγιώτης κλπ.), ένας ικανός αριθμός μη Τρικαλινών δημιουργών συνέδεσε το όνομά του με την πολιτιστική πορεία αυτής. Φωτεινά παραδείγματα οι αείμνηστοι Δημήτρης και Λέγκω Κατσικογιάννη, που μέσω των κληρονόμων τους (Σιώγα και Χρυσικου) κόσμησαν κυριολεκτικά τα Τρίκαλα με το ανεκτίμητο ομώνυμο Μουσείο Εθνικής Αντίστασης: Δημήτρη και Λέγκως Κατσικογιάννη.

Ακολουθεί σ' αυτό το γαλαξία των λαμπρών δωρητών-καλλιτεχνών και ο προκείμενος Ζωγράφος Θ. Μάρκελλος.

Ο υποφαινόμενος δεν είναι τεχνοκριτικός. Διαθέτει ωστόσο το στοιχειώδες αισθητικό κριτήριο του κοινού ανθρώπου.

Είδα πολλές ζωγραφικές δημιουργίες. Προβληματίστηκα κάθε φορά με τη ζωγραφική τεχνοτροπία και αντίληψη του αντίστοιχου καλλιτέχνη. Πολλές απ' αυτές με άφησαν παγερά αδιάφορο. Ίσως γιατί δεν κατάφερα να μπω στο βαθύτερο νόημα –των νέων ιδιαίτερα– ρευμάτων "των ακαταλαβίστικων". Πάντοτε με συγκινούσε το αληθινό το γνήσιο, το αφτιασίδωτο. Οφείλω να ομολογήσω με παρρησία ότι το Ζωγραφικό έργο του Θ. Μάρκελλου –ως απλό παρατηρητή– με συγκινεί βαθύτατα. Δεν είναι παράξενο πως η Ζωγραφική του Μάρκελλου αγγίζει την ψυχή του συνανθρώπου σαν όνειρο και σαν πραγματικότητα. Γιατί αυτή η ζωγραφική είναι αυθεντική, αισθαντική, προσφέρει την απόλαυση, δημιουργεί την αίσθηση της ξένοιαστης καθημερινής αμεσότητας. Τα μεγάλα ρεύματα της τέχνης, θρόισαν το χρωστήρα του Θ. Μάρκελλου, αλλά κυριάρχησε μια ωριμότητα, τόσο σταθερή, που η αφομοίωση συντελέστηκε με μία σπάνια γονιμότητα.

Ο καλλιτέχνης μας εκφράζεται ποικιλότροπα. Με μορφές και χρώματα. Με μια αεράτη άνεση ο ζωγράφος ισορεί την ανθρώπινη πορεία, την ομορφιά της φυσης και δίνει ψυχή και φωνή στην «νεκρή φύση». Το περιβάλλον αποτελεί κυρίαρχη επιλογή για τον Θ. Μάρκελλο, έχει προτεραιότητα στο δημιουργικό κόσμο της τέχνης του και το Ελληνικό φως συμπληρώνει το ανέσπειρο ταλέντο του Ζωγράφου Θ. Μάρκελλου.

Το έργο του Ζωγράφου Θ. Μάρκελλου αποπνέει μία εξαιρετική εκφραστική δύναμη με το λυρικό του περιεχόμενο. Παρόλο που δεν είναι Τρικαλινής καταγωγής, ο καλλιτέχνης έδωσε δυνατά δείγματα απεικόνισης τοπικιστικών συνθέσεων (Μετέωρα κλπ.), τόσο που το κάνουν οικείο στον Τρικαλινό πολίτη και τον παρατηρητή, ο οποίος ίσως δεν κατέχει την όποια κλασική παιδεία στον τομέα τον εικαστικό. Το έργο του απλό χωρίς περιττά στολίδια και ψυμμίθια, χωρίς γριφώδεις σημειολογίες και στριφνούς κώδικες, είναι κτήμα του Τρικαλινού λαού.

Οι ευχαριστίες του Δήμου και των συνδημοτών μου είναι θερμές και ευγνώμονες προς τον ανιδιοτελή ευπατρίδη καλλιτέχνη-ζωγράφο κ. Θ. Μάρκελλο για την μεγάλη του πολιτιστική προσφορά.

Ο Θ. Μάρκελλος έχει επίσημα πολιτογραφηθεί ως επίτιμος δημότης της πόλης στα δημοτολόγια του δωρεοδόχου Δήμου αλλά ουσιαστικά έχει πολιτογραφηθεί στις ψυχές των Τρικαλινών πολιτών.

Τρίκαλα Σεπτέμβριος 1998
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Δ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΩΝ

Ο κριτικός και διευθυντής του Μουσείου Revoltella της Τεργέστης έγραψε για μια έκθεση του Μάρκελλου στην Ιταλία: «Ο Μάρκελλος είναι ένας ζωγράφος εκλεπτυσμένος στον αυθορμητισμό του, που μοιάζει με φωβ. Την ελεγχόμενη άσκηση της ζωγραφικής του αντίληψης διατρέχουν με επιδεξιότητα και ταχύτητα διάφορες χρωματικές γκάμες με μια ορμητική γραφή του πινέλου. Συλλαμβάνει με ακρίβεια την ατμόσφαιρα και τις μεταβολές του φωτός των χώρων, που τα ερμηνεύει με μια εναλασσόμενη ποικιλία. Έχει ένα σταθερό τρόπο σύνθεσης και ερμηνείας πολύ προσωπικό.

Ο κριτικός Mariano Tomas έγραψε στην εφημερίδα «Madrid» για μια έκθεσή του στην ισπανική πρωτεύουσα: «Ο Μάρκελλος είναι πολύ λαμπερός στο χρώμα και πολύ γενναιόδωρος στην φωτεινότητα χωρίς να φθάνει στο σημείο να πληγώνει. Νιώθει το τοπίο της Καστίλλης με περισσότερη θέρμη απ' όσο μερικοί μαέστροι της σημερινής ζωγραφικής»

MARIANO TOMAS
Τεχνοκριτικός

Πρόκειται για μια περίπτωση ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα, που βασίζεται στις δυνατότητες ενός «Σεζανικού» εξπρεσιονισμού μεγάλης εκφραστικής δύναμης. Ο Μάρκελλος πλάθει τον κόσμο του, με το χρώμα (modulation), το οποίο δεν είναι μόνο το βασικότερό του εργαλείο, αλλά και το ουσιαστικότερό του εκφραστικό μέσο. Κι αυτός ο ανήσυχος κόσμος είναι αδρός, ενεργητικός, σωστότερα, σε ένα συνεχές «γίγνεσθαι». Οι αντιθέσεις των τόνων είναι έντονες, όπως συμβαίνει πάντα με τη ζωγραφική που δε θέλει να αποτυπώσει τη φύση, αλλά να την ερμηνεύσει.

Γι' αυτό εδώ υποκειμενικοποιείται η εικόνα: είναι το πολύ προσωπικό βίωμα ενός ευαίσθητου ανθρώπου, που δεν κοιτάζει απλώς, για να συλλάβει, τι υπάρχει γύρω του, αλλά του προσδίδει τη δική του σφραγίδα.

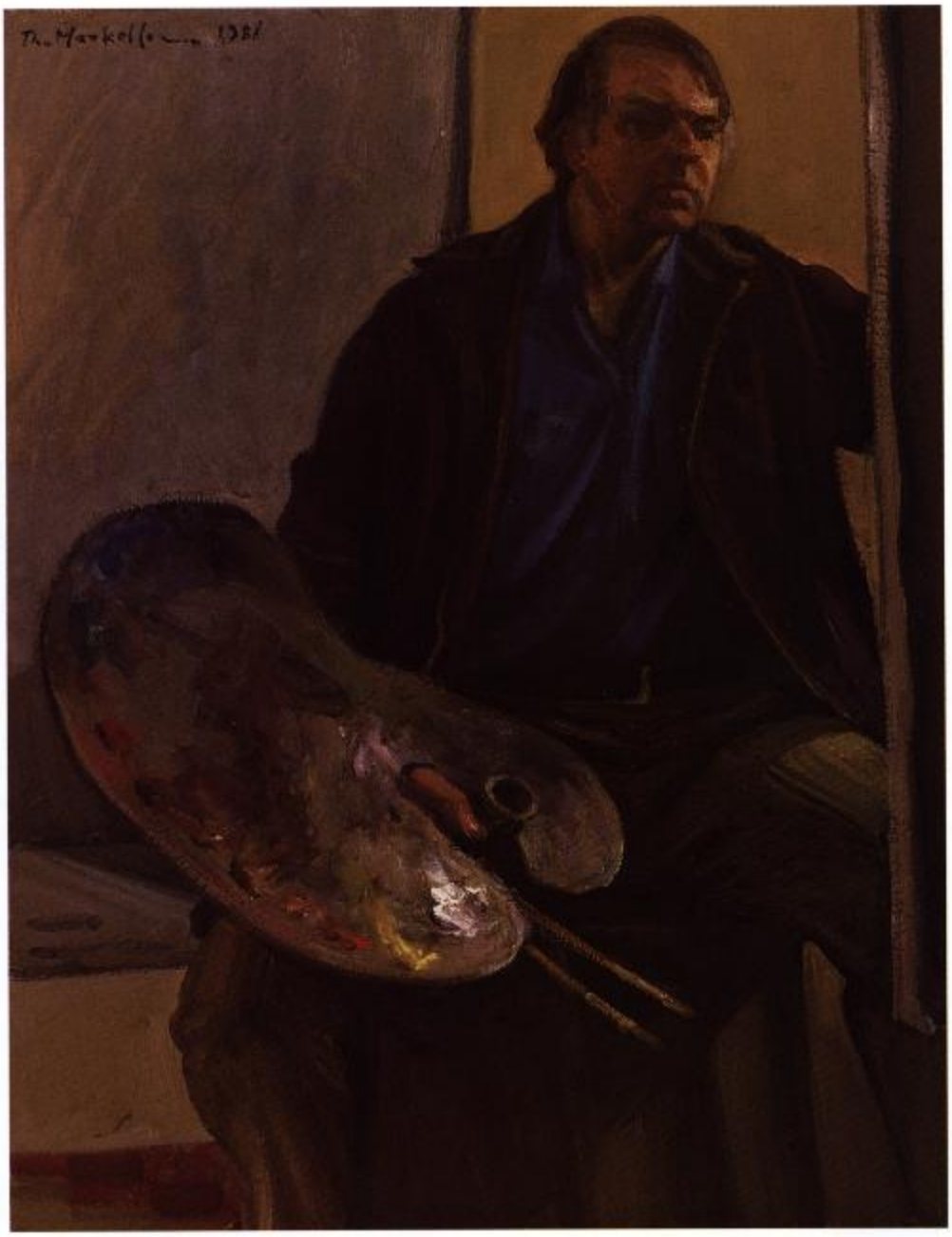
Βέβαια με τα χρόνια ο Μάρκελλος απέκτησε μια εμφανή ευκολία στη διατύπωση των θεμάτων του. Μεγάλη άνεση, αφαιρούν από τους πίνακές του ο,τιδήποτε το βεβιασμένο. Πουθενά δεν «κομπιάζει». Όλα ρέουν και διαπλάθονται με φυσικότητα και πειστικότητα. Συγκρατείται αποκλειστικά και μόνο το εκφραστικά σημαντικό και γι' αυτό παρακάμπτεται η λεπτομέρεια, ενώ η αφαιρετική διάθεση συμπλέκει τελικά, ένα σύνολο χρωματικών κηλίδων.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΥΔΑΚΗΣ
Ιστορικός Τέχνης

Νηφάλια, αδρή, δομημένη η ζωγραφική του Θεόδωρου Μάρκελλου. Η ζωγραφική του και μόνο σαν εμφάνιση, φανερώνει εικαστική παιδεία. Σαν σχέδιο, σαν σύνθεση, χρωματισμός, φωτισμός, δείχνουν τη σωστή, τη βαθιά γνώση του εικαστικού λόγου. Όλη εκείνη η πολύχρονη μάθηση, οι μακρόχρονες σπουδές στο εξωτερικό, κι ιδιαίτερα στην Ισπανία, σχημάτισαν ένα σταθερό υπέδαφος, του σεβασμού της γνώσης, της ειλικρίνειας που απαιτεί η πλαστική δημιουργία. Δουλεύοντας τη ζωγραφική τόσες δεκαετίες ο Μάρκελλος, μένει σταθερός κι αδιασάλευτος για τη ζωή και τον κόσμο. Πιστεύει στην αντικειμενική υπόσταση της ζωής κι η τέχνη του κινείται στην ελεύθερη αναπαράστασή της. Είναι χαρακτηριστικό πως ο Μάρκελλος, μέσα στην τόσο καταλυτική αναστάτωση της εποχής μας για την αποστολή της τέχνης, δεν κατολίσθησε στη λειασμένη κατρακύλα του παρανοϊκού, του παράλογου και των μεταφυσικών ονειρώξεων.

Δέχεται ο Μάρκελλος τον υπαρκτό κόσμο, σαν τη μόνη πραγματικότητα. Κι αυτή προβάλλει στη ζωγραφική του. Όχι όμως τη μιμητική απεικόνισή της, αλλά αποφλοιωμένη, καθαρμένη από το πρόσκαιρο, το παροδικό, απ' την αγοραία της μορφή, τη μεταπλάθει για να υψωθεί στην πνευματική της αναγωγή. Κι αυτή η προσπάθεια διαποτίζει όλους τους πίνακες του Μάρκελλου, ν' αναγάγει τη ζωή σε μια ανώτερη ποιότητα, ν' αποκαλύψει την ποιητική αξία της. Να δείξει τη σταθερότητα του οράματός του, χωρίς εντυπωσιακούς παρασυρμούς.

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ
Τεχνοκριτικός

Την ώρα που ζωγραφίζω 1981, λάδι, 70x50 εκ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Η Τέχνη είναι η προέκταση του εαυτού μας, γι' αυτό πριν απ' όλα πρέπει να αποκτήσουμε αυτογνωσία, να ξέρουμε ποιοι είμαστε για να εκφράσουμε με το έργο μας τον πραγματικό εαυτό μας.
Η Τέχνη είναι συνέχεια και συνέπεια...

Πρόοδος δεν είναι η παράκαμψη των δυσκολιών και μια επιπόλαιη απλούστευση των πάντων, δεν είναι προ πάντων πυροτέχνημα, που μετά την πρόσκαιρη λάμψη του, το σκοτάδι φαίνεται να γίνεται πιο πυκνό.

Η απλοποίηση στην Τέχνη είναι από τα σημαντικότερα στοιχεία της υψηλής τέχνης και της σύγχρονης αντίληψης, αρκεί όμως να είναι απόρροια γνώσης και πείρας και να γίνει με μέτρο, για να είναι ουσιαστική και να εμπεριέχει όσα παράλειψε.

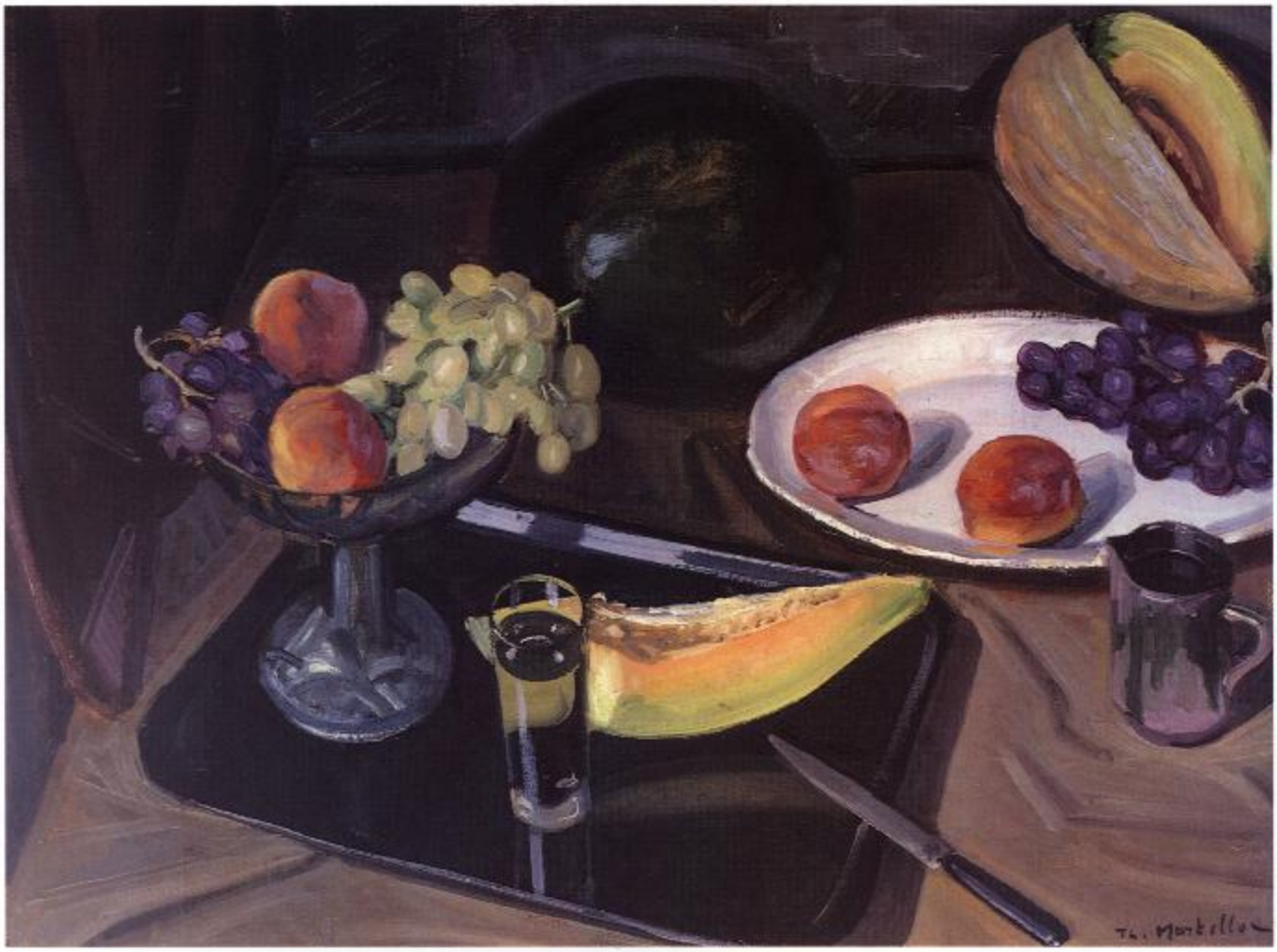
Για εμένα αυτό που καθορίζει την αξία στο έργο τέχνης είναι η αντοχή του στον χρόνο. Έργα που έγιναν εκατοντάδες ή και χιλιάδες χρόνια πριν από εμάς είναι σύγχρονα γιατί κατόρθωσαν να αντέξουν στο πέρασμα του χρόνου, αδιαφορώντας για σχολές, ρεύματα και απόψεις... Μόνο η ποιότητα και η εσωτερική ζωή με την οποία κατόρθωσε να το φορτίσει ο δημιουργός του έχουν σημασία και αυτά είναι που κάνουν ένα έργο τέχνης να είναι διαχρονικό και αιώνιο.

Η Τέχνη έχει παγκοσμιότητα και εγώ δεν έχω σωβινιστικές προθέσεις, αλλά μέσα από αυτήν την παγκοσμιότητα νομίζω ότι πρέπει να κρατήσουμε και τις ρίζες μας. Η σύγχρονη Τέχνη στον τόπο μας αντέγραψε διάφορα καλλιτεχνικά ρεύματα της Ευρώπης ή της Αμερικής, τα οποία μάλιστα μας τα έφερε εδώ αρκετά καθυστερημένα. Εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, στη σύγχρονη Ελληνική Τέχνη δεν βρίσκουμε βιωματικές αξίες που να μας συνδέουν με το παρελθόν μας. Ένα παρελθόν που δεν έχουμε κανένα λόγο να το αγνοούμε, αφου αυτό κατόρθωσε να επιζήσει μέσα στον χρόνο και να είναι ακόμα και σήμερα σύγχρονο.

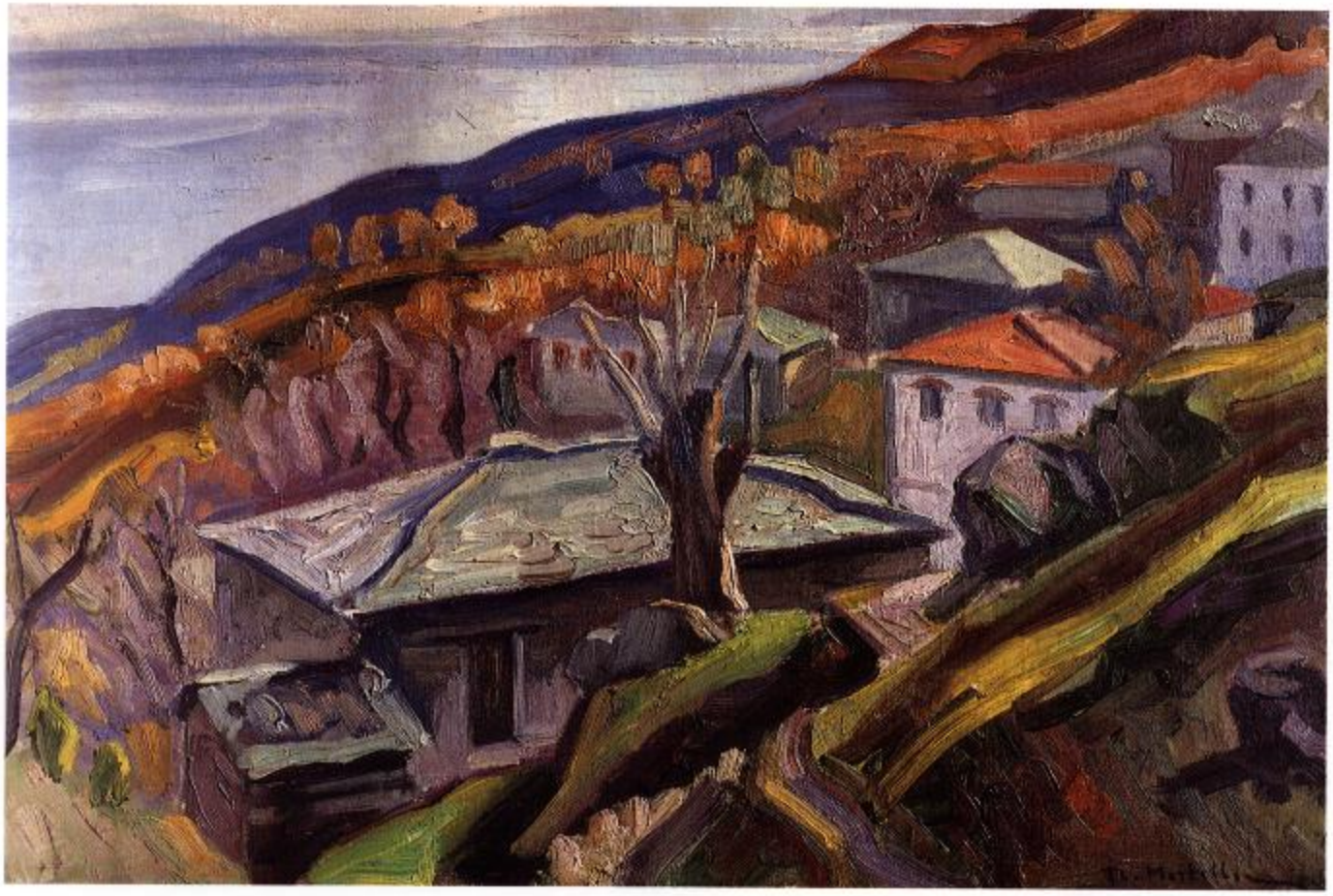
Κάποτε ή έγκριτος εφημερίδα "LE MONDE" έγραψε – Οι Έλληνες έδωσαν στην ανθρωπότητα τα πάντα. Την Φιλοσοφία, την δημοκρατία, τις επιστήμες, την ποίηση και μια απαράμιλλη Τέχνη. Φοβάμαι όμως ότι τα έδωσαν όλα και δεν κράτησαν για τον εαυτό τους τίποτα... Αυτή την πικρή ειρωνία που κρύβει αυτό το απόσπασμα της "LE MONDE" θα πρέπει να την προσέξουμε, Πράγματι τα δώσαμε όλα.. και μάλιστα σε μια αξεπέραστη ποιότητα... Και τι κρατήσαμε; Κρατήσαμε την απλότητα και το μέτρο; Την αρχιτεκτονική συγκρότηση; ή μήπως κρατήσαμε την ευγένεια και την λιτότητα της γραμμής; Το συγκρατημένο πάθος; ή κρατήσαμε την συμπυκνωμένη ουσία του κόσμου που μας περιβάλλει μεταβάλοντας την ύλη σε πνεύμα; Τι κρατήσαμε; Και όμως όλα αυτά τα είχε η Τέχνη της Ελλάδας όχι από σύμπτωση αλλά τα επέβαλε στους δημιουργούς επηρεάζοντάς τους καταλυτικά το κλίμα κάτω από το οποίο είχαν την τύχη να ζουν και προ πάντων το φως, αυτό το απαράμιλλο, το μοναδικό φως της Ελλάδος που μετουσιώθηκε από τους αρχαίους συναδέλφους μας, δια της Τέχνης τους, σε πνευματικό φως που φώτισε την βάρβαρη τότε Ευρώπη και κατ' επέκταση ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Εμείς πάντως δεν φαίνεται να επωφεληθήκαμε από όλα αυτά, άλλοι επωφελήθηκαν...

Εμείς επιμένουμε να αντιγράφουμε ρεύματα και σχολές που γεννήθηκαν σε χώρες γεμάτες με βροχή και ομίχλες...

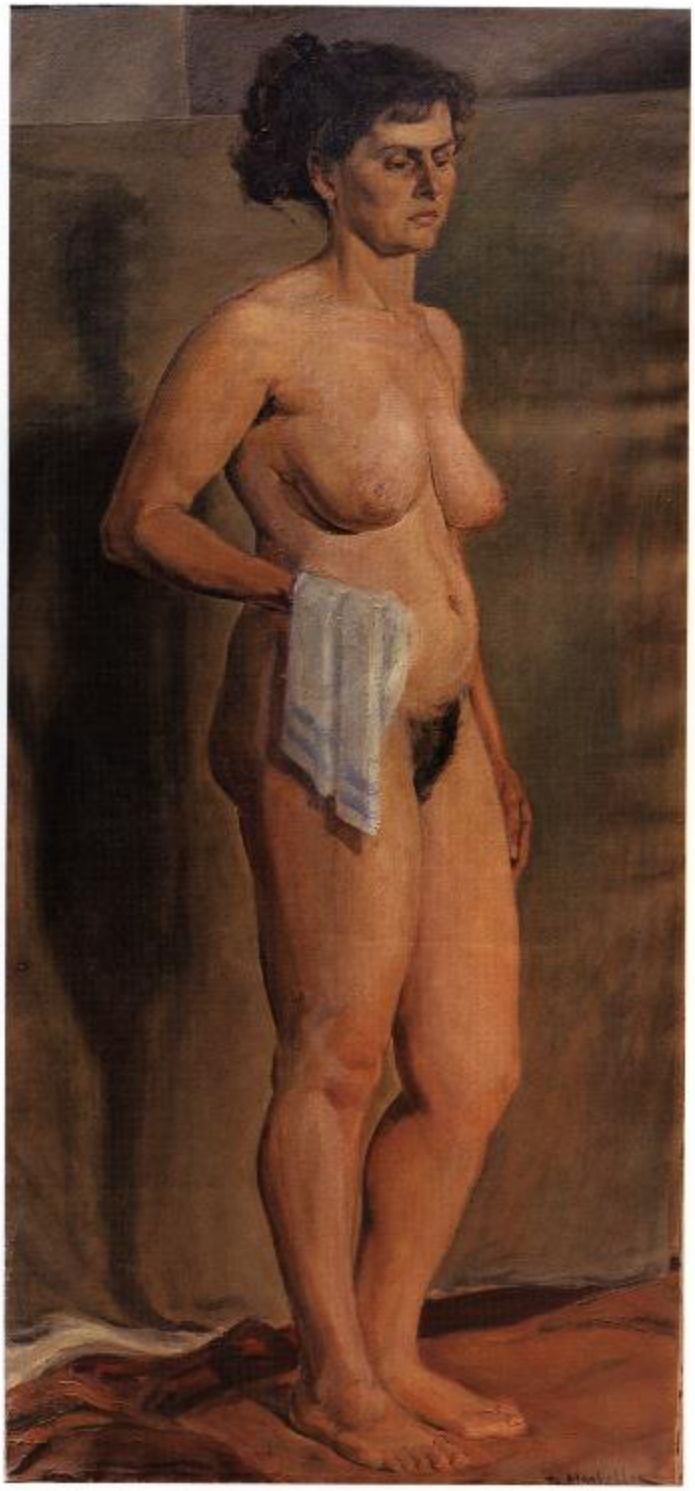
Νεκρή φύση με φρούτα, λάδι, 81x60 εκ.

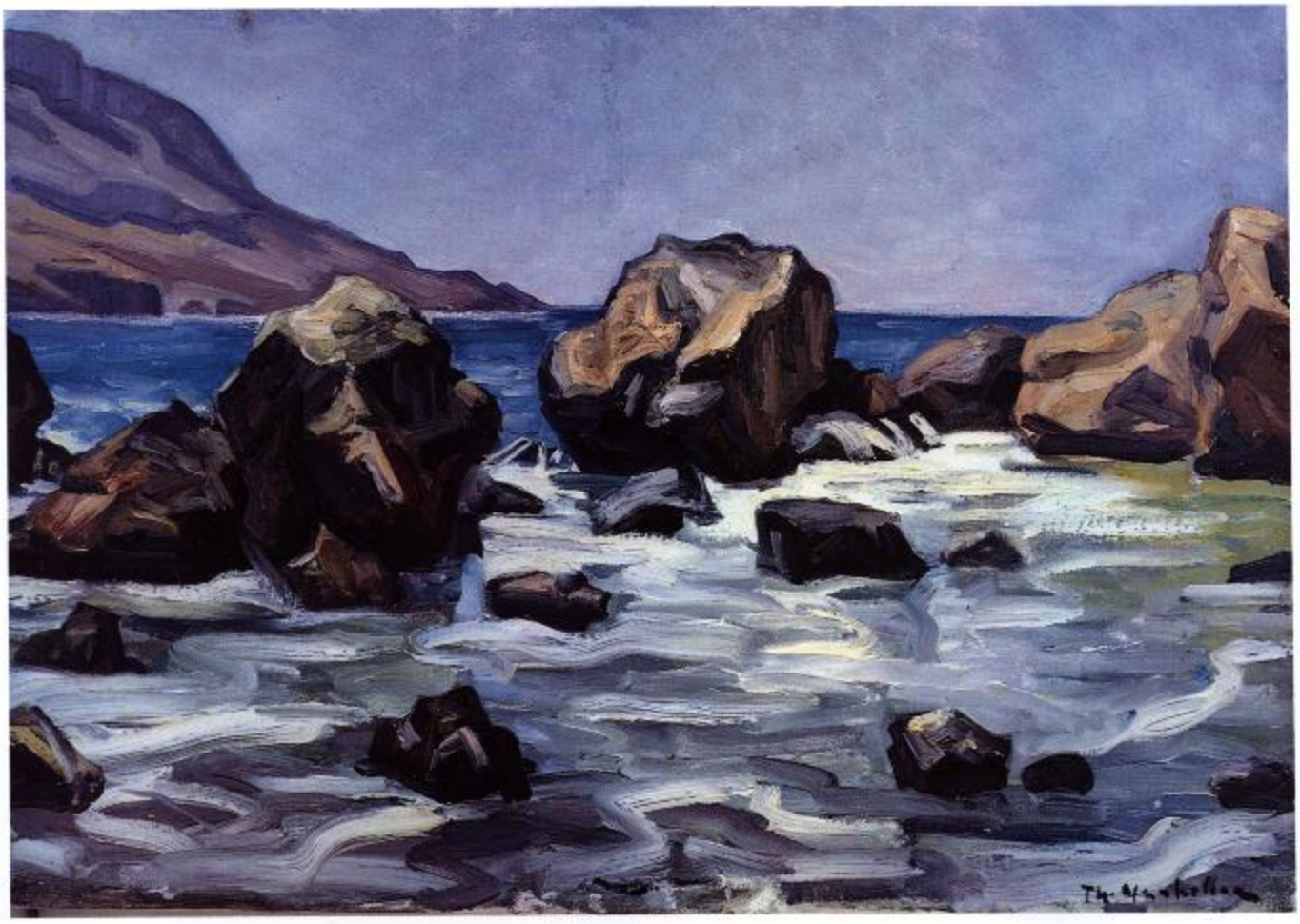
Φθινόπωρο στη Ζαγορά, λάδι, 65x46 εκ.

Νεκρή φύση με φρούτα και βιβλία, λάδι, 61x46 εκ.

Μετά το μπάνιο, λάδι, 152x70 εκ.

Βράχια στην θάλασσα, λάδι, 65x46 εκ.

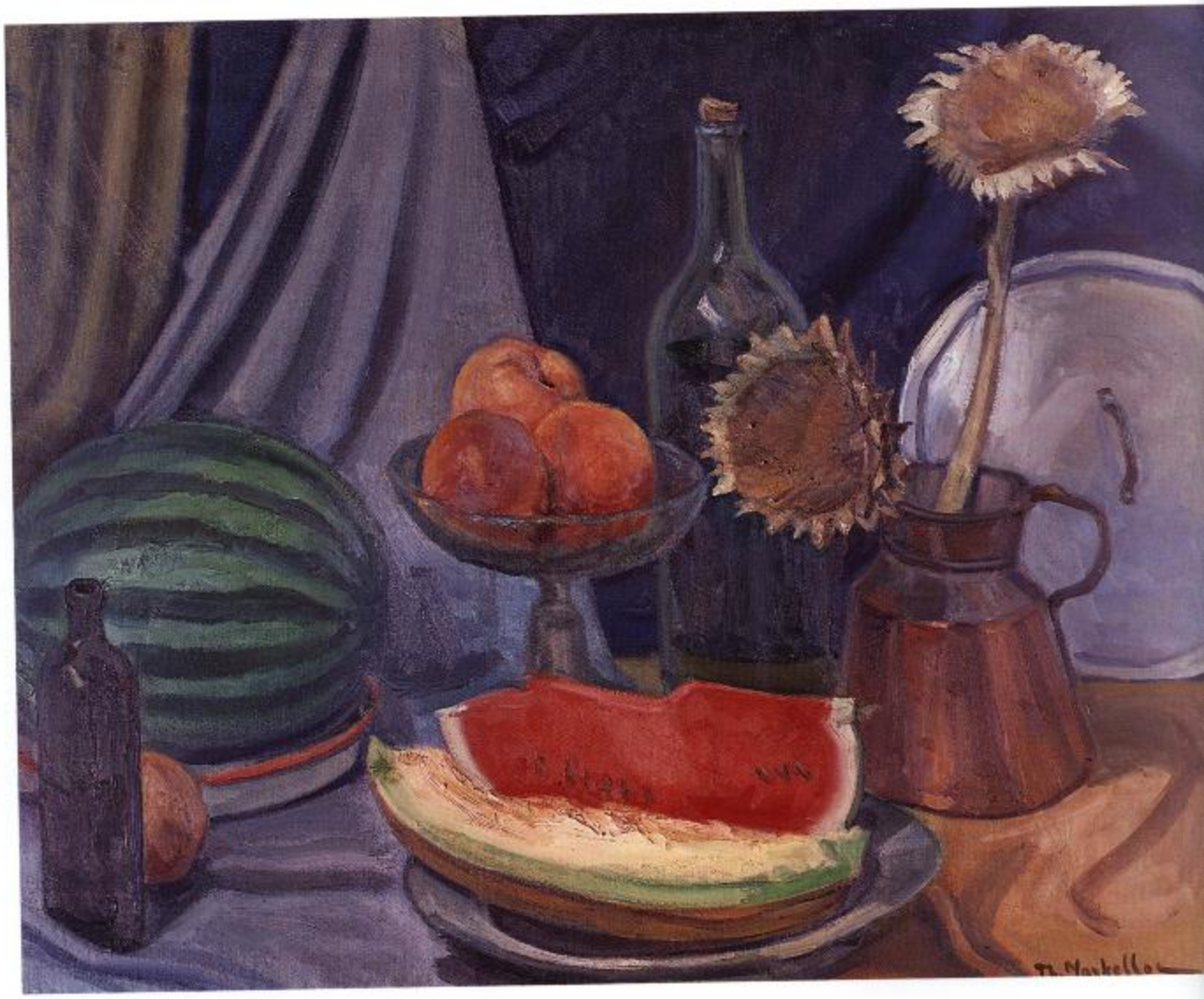
Νεκρή φύση με ψάρια, λάδι, 81x54 εκ.

Στην πλαζ, λάδι, 55x33 εκ.

Νεκρή φύση με φρούτα, λάδι, 65x46 εκ.

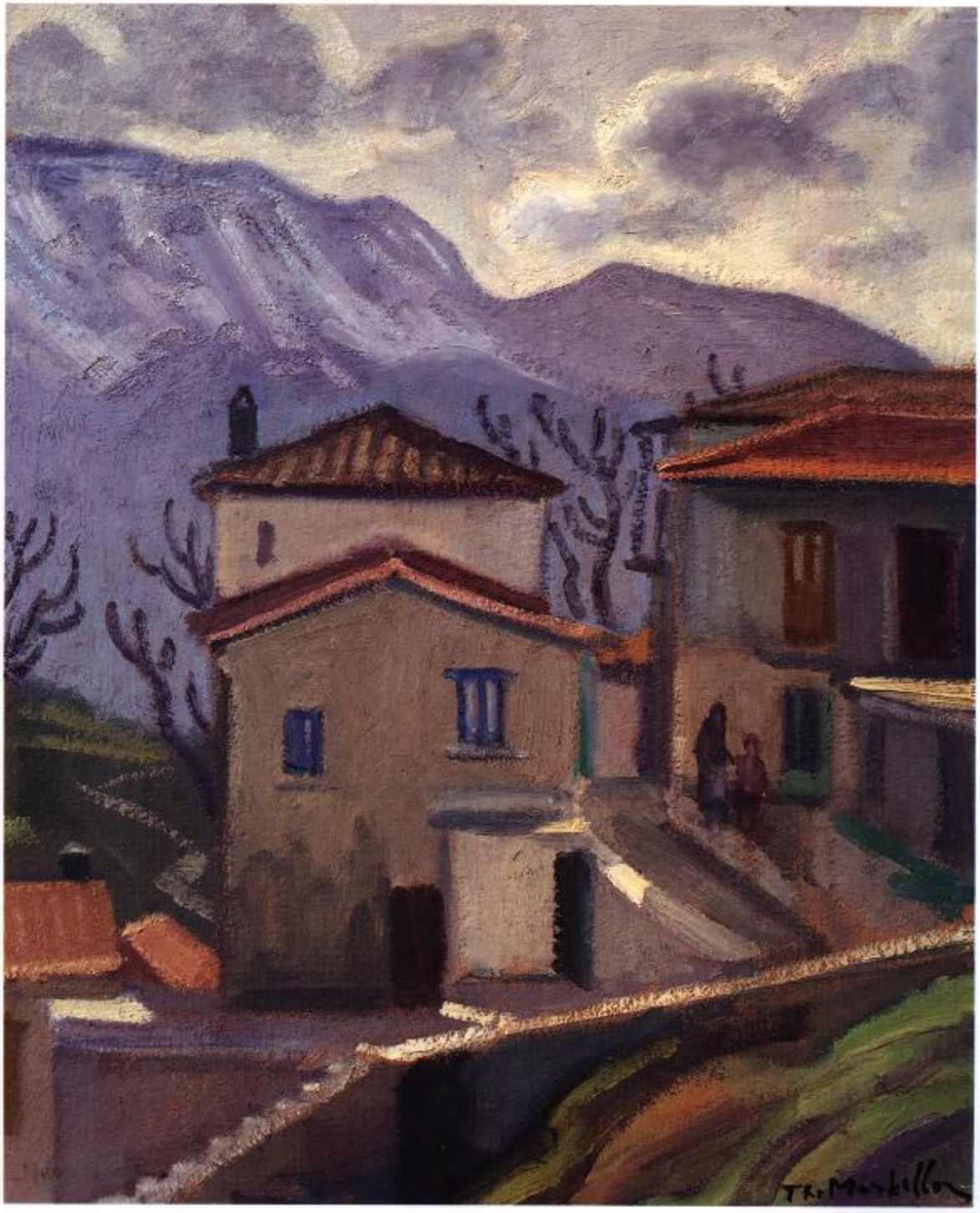
Νεκρή φύση με φρούτα, λάδι, 81x65 εκ.

Στην πλαζ, λάδι, 46x27 εκ.

Αγριολούλουδα, λάδι, 45x35 εκ.

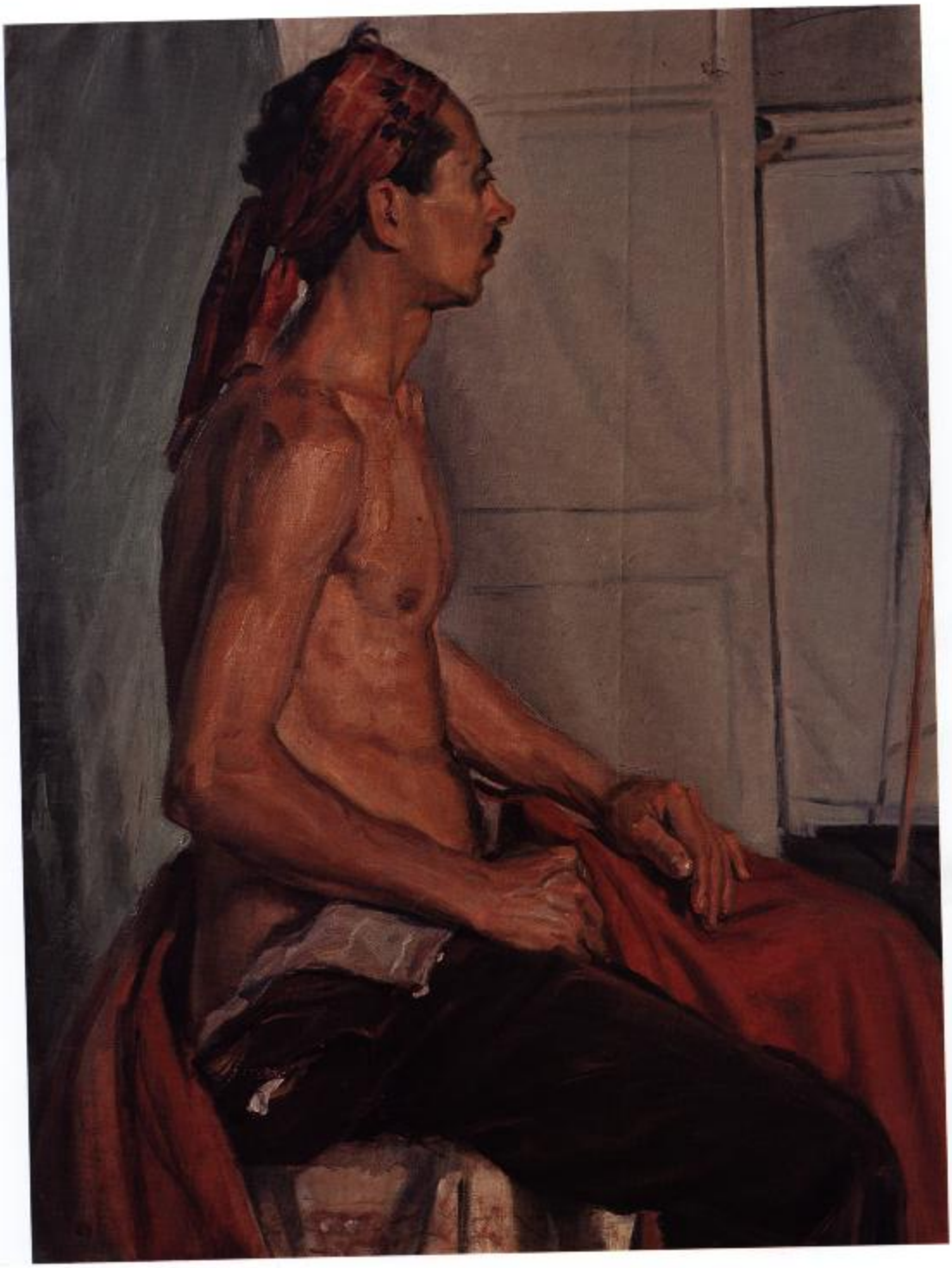
Σπίτια στα Λαγγάδια, λάδι, 50x40 εκ.

Αγριολούλουδα, λάδι, 46x33 εκ.

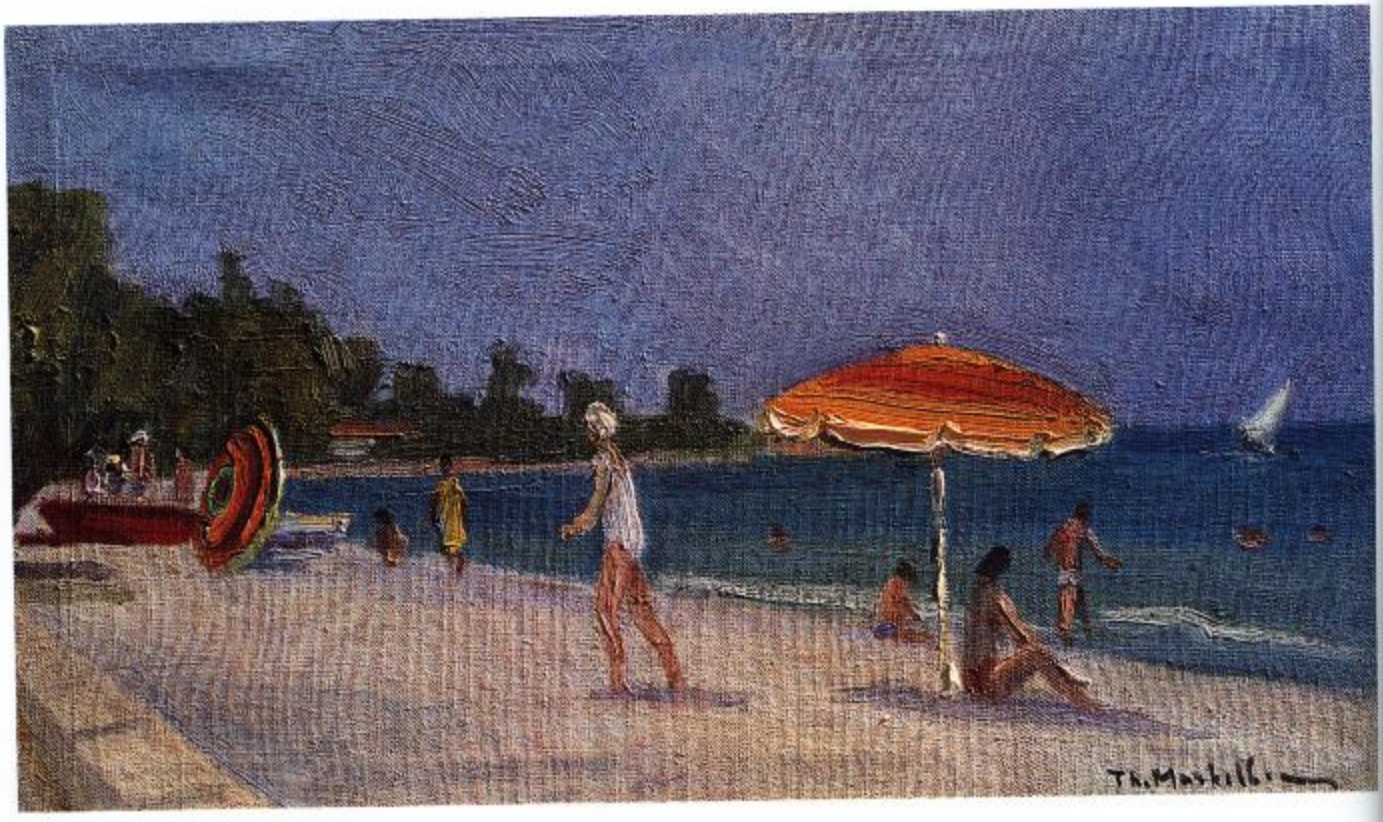
Η Μαριάννα, λάδι, 55x46 εκ.

Φιλιππινέζος ημίγυμνος, λάδι, 95x70 εκ.

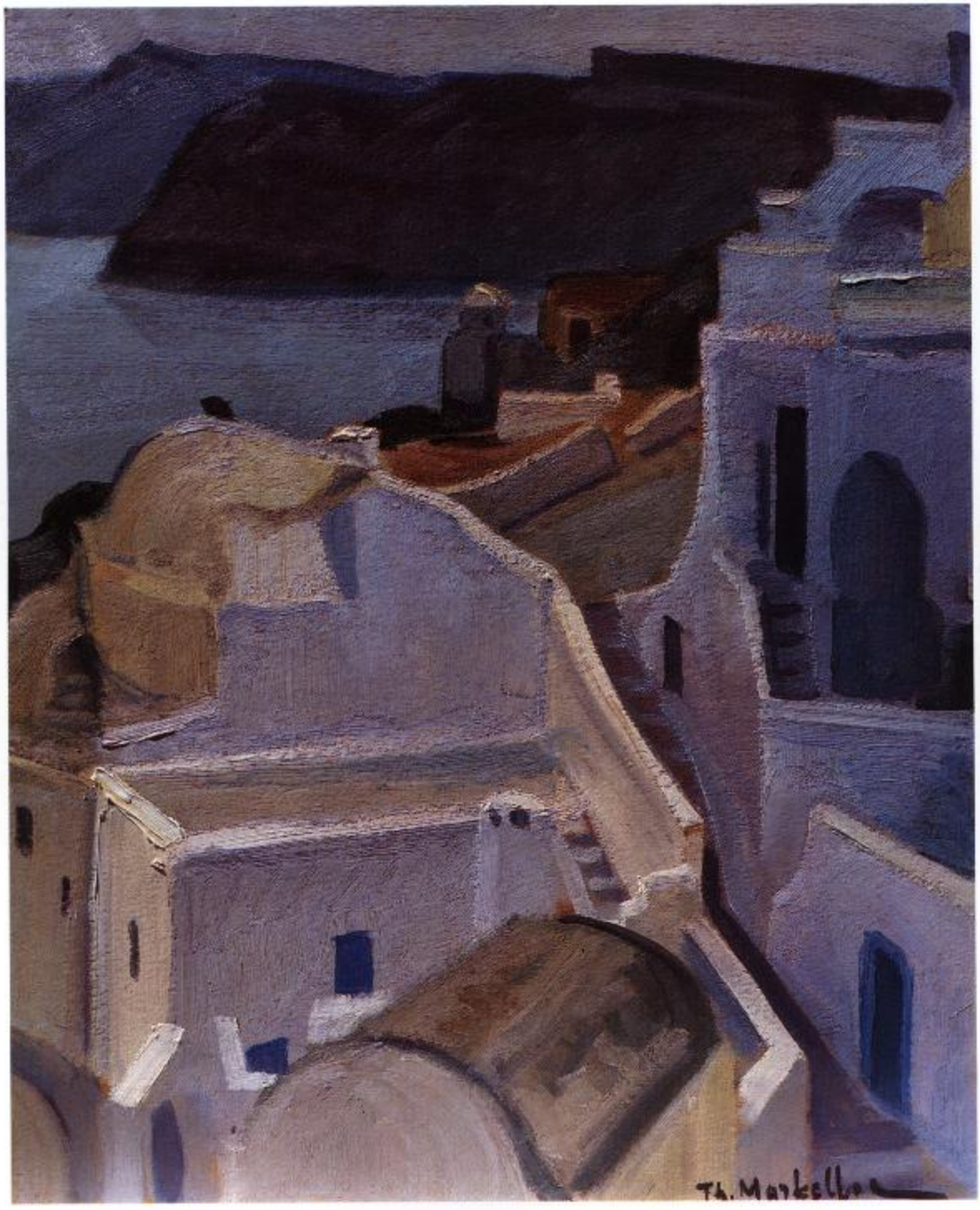
Νεκρή φύση με καθρέφτη, λάδι, 81x54 εκ.

Στην πλαζ, λάδι, 46x27 εκ.

Βάζο με λουλούδια, λάδι, 73x50 εκ.

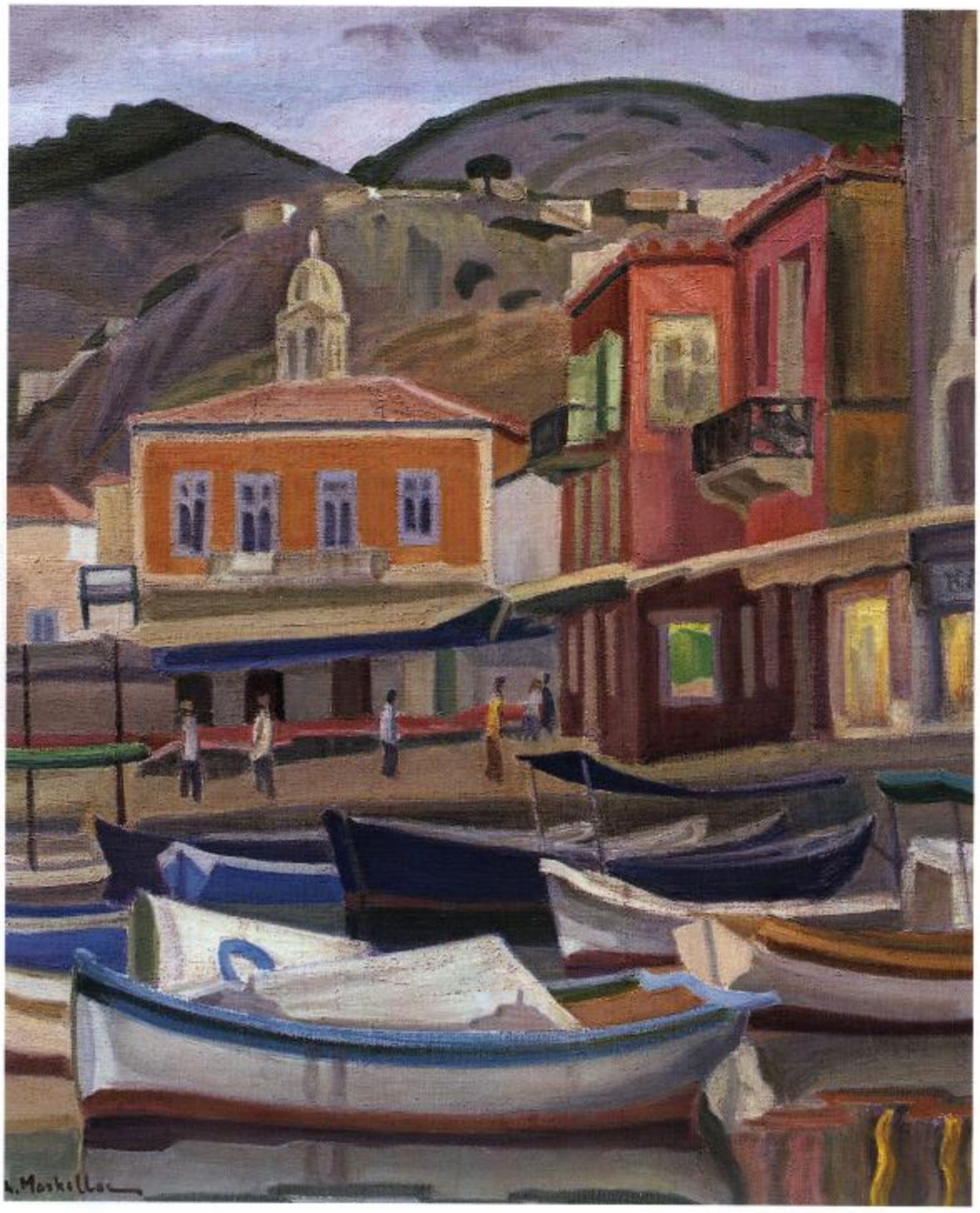
Σαντορίνη, λάδι, 50x40 εκ.

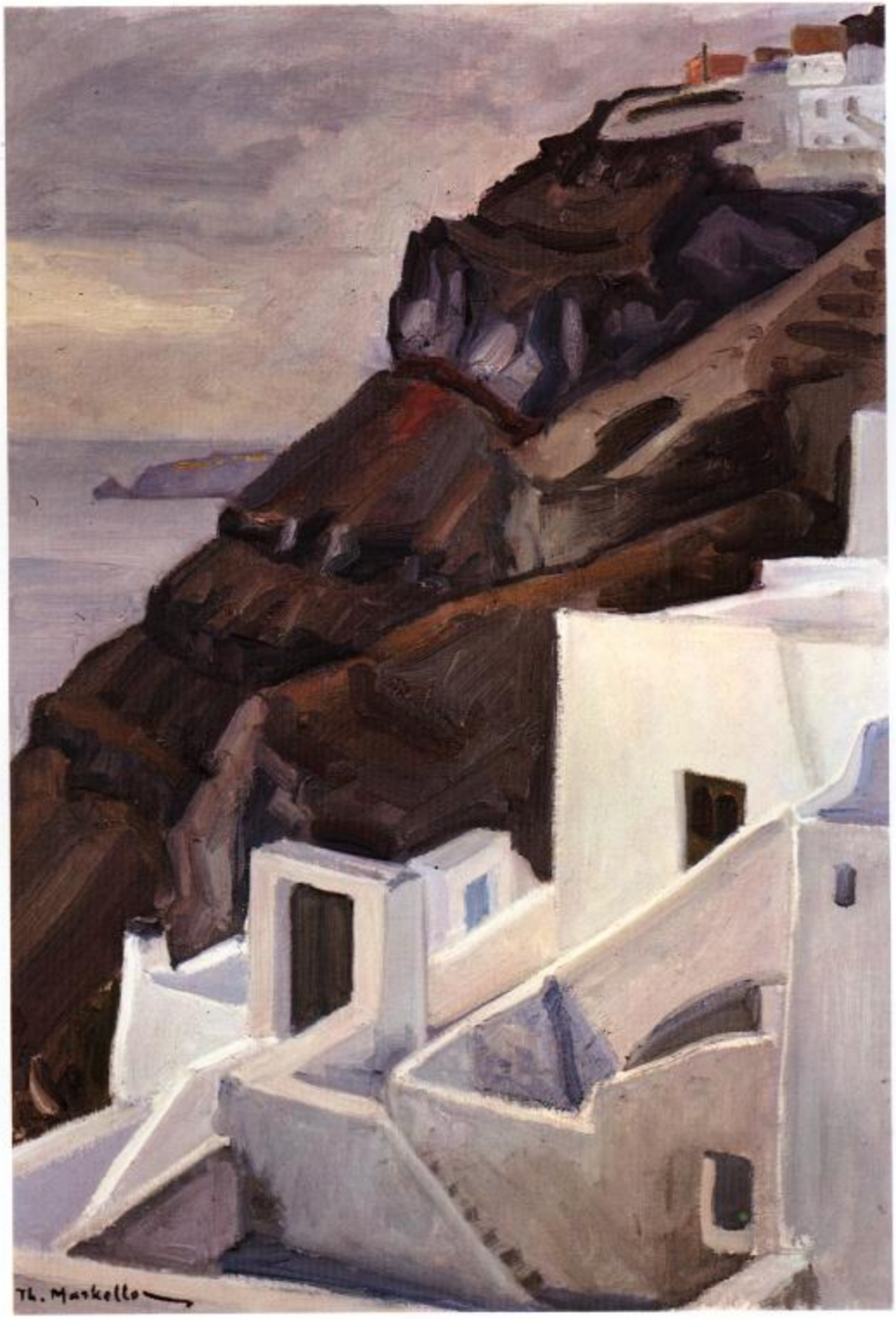
Καρνάγιο, Μιχανιόνα Θεσσαλονίκης, λάδι, 61x38 εκ.

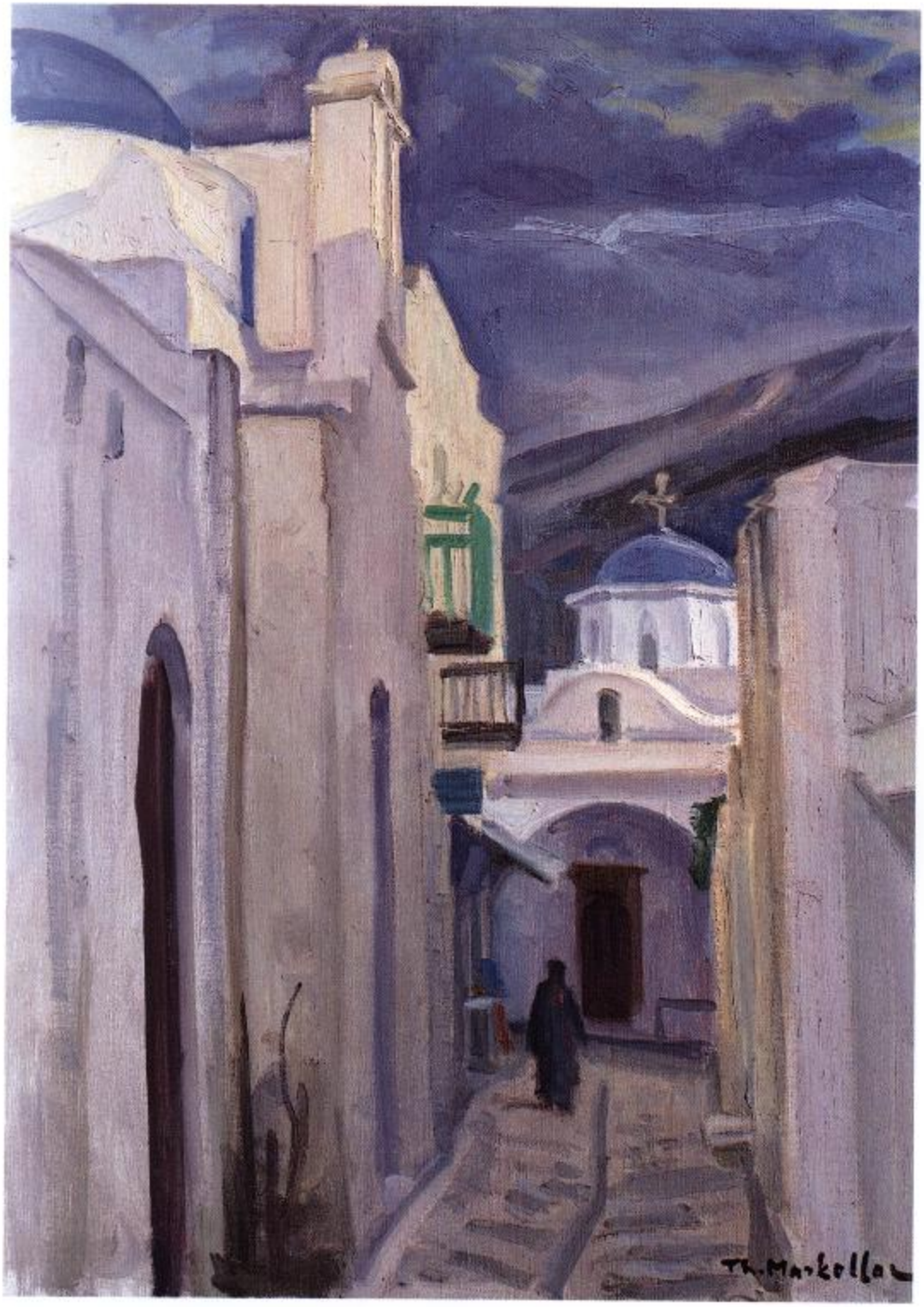
Βραδάκι στο λιμάνι της Ύδρας, λάδι, 61x38 εκ.

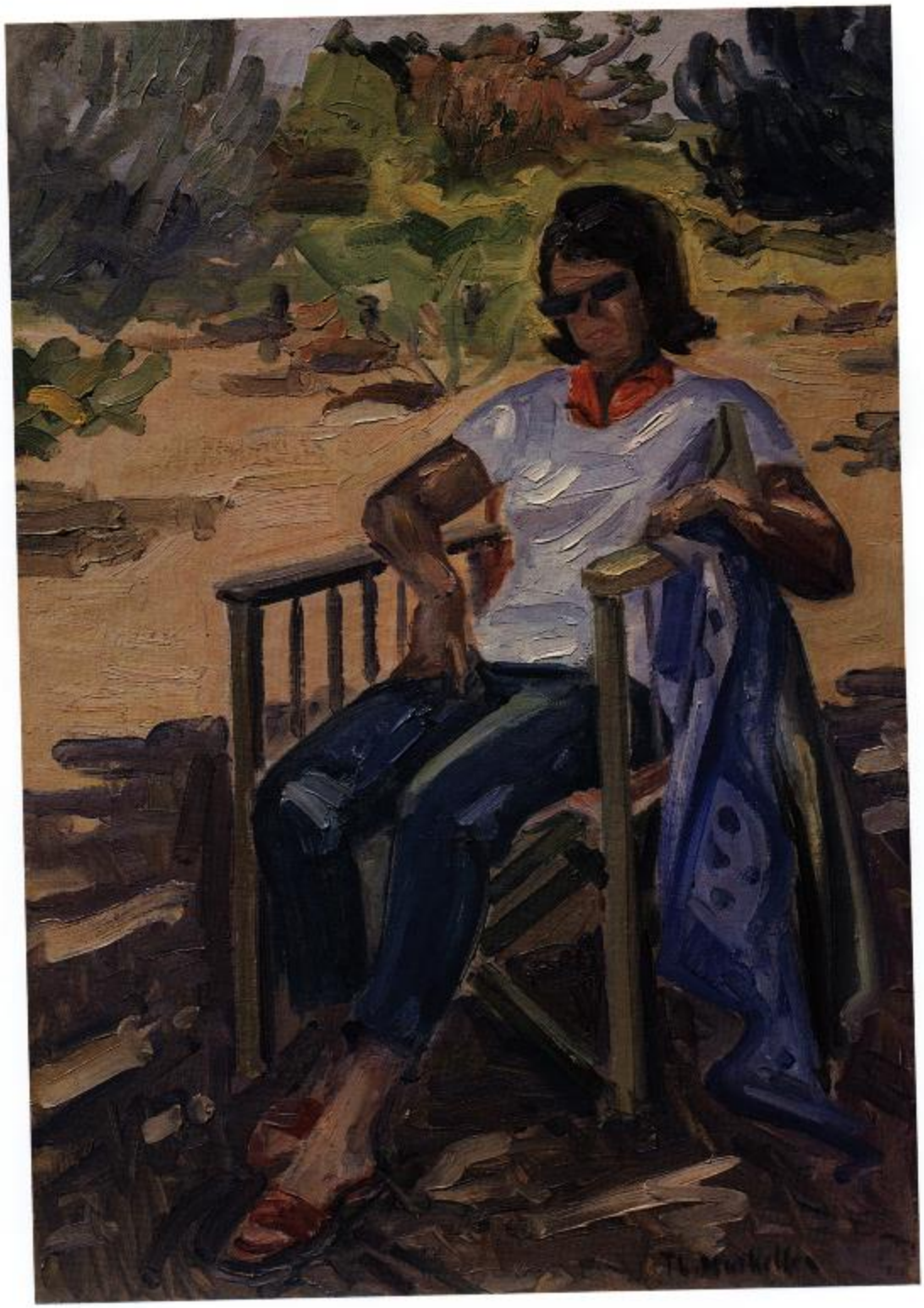
Στο λιμάνι της Ύδρας, λαδι, 100x81 εκ.

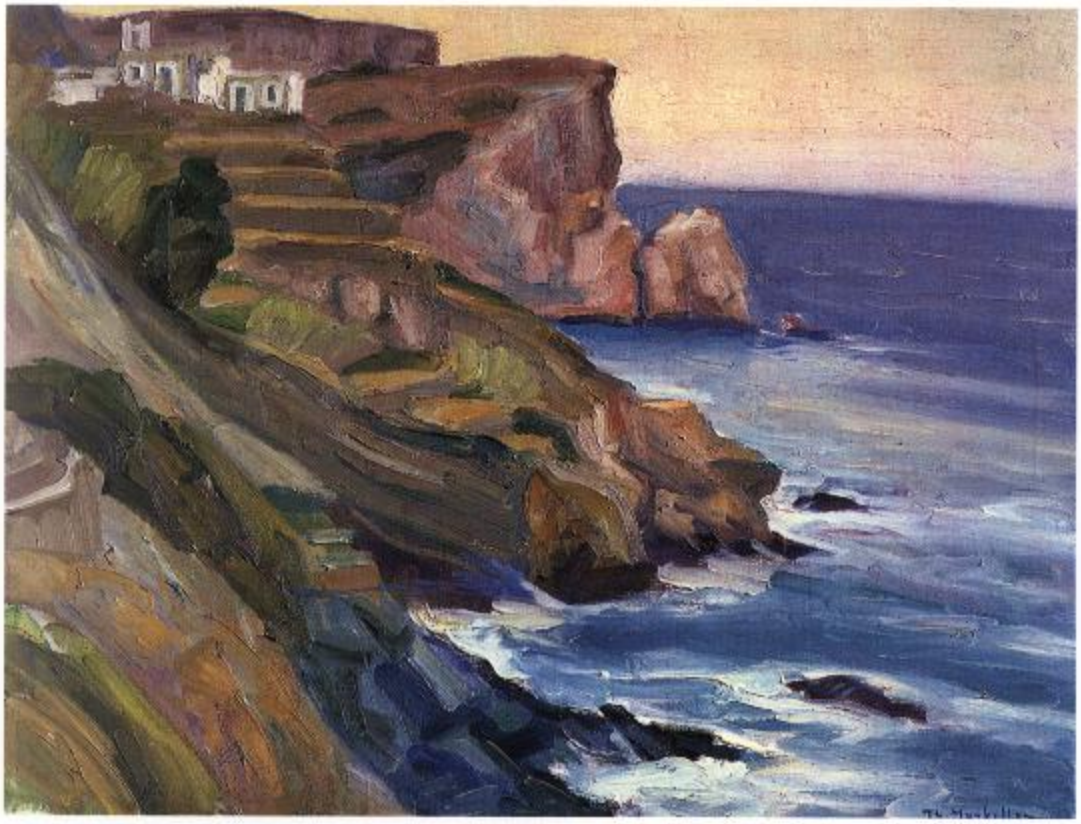
Σαντορίνη, λάδι, 73x50 εκ.

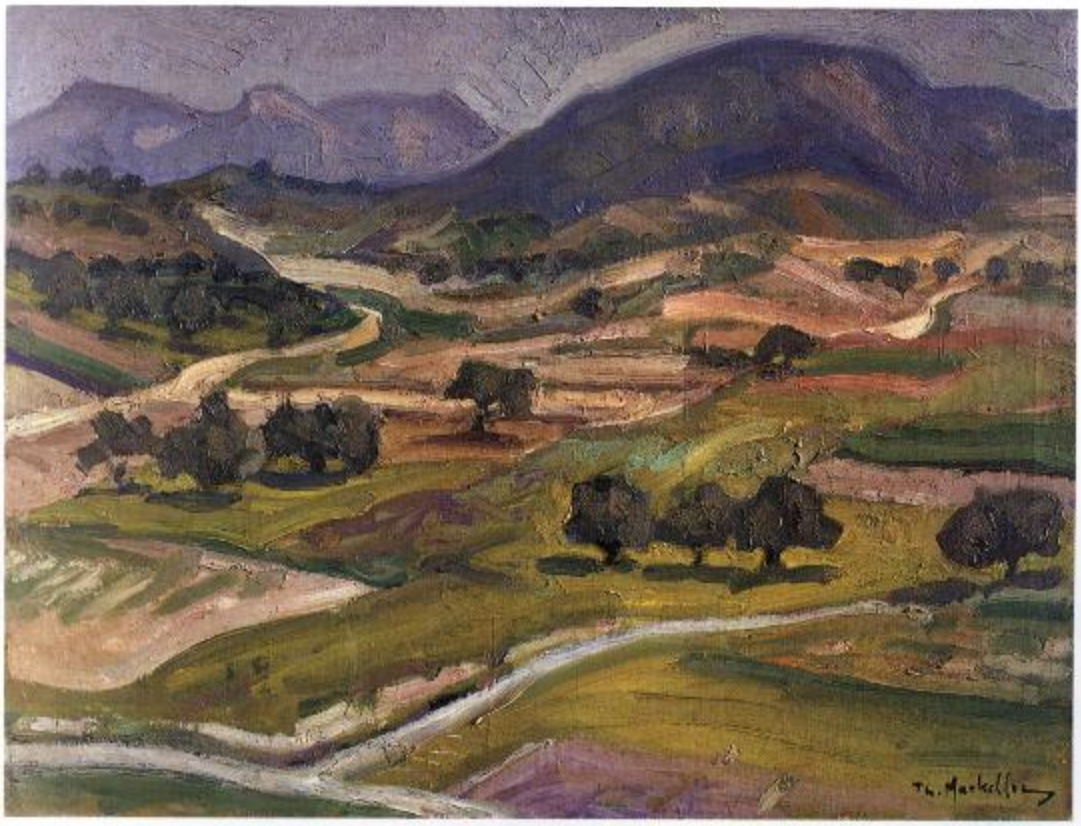
Δρόμος στην Πάρο, λάδι, 65x46 εκ.

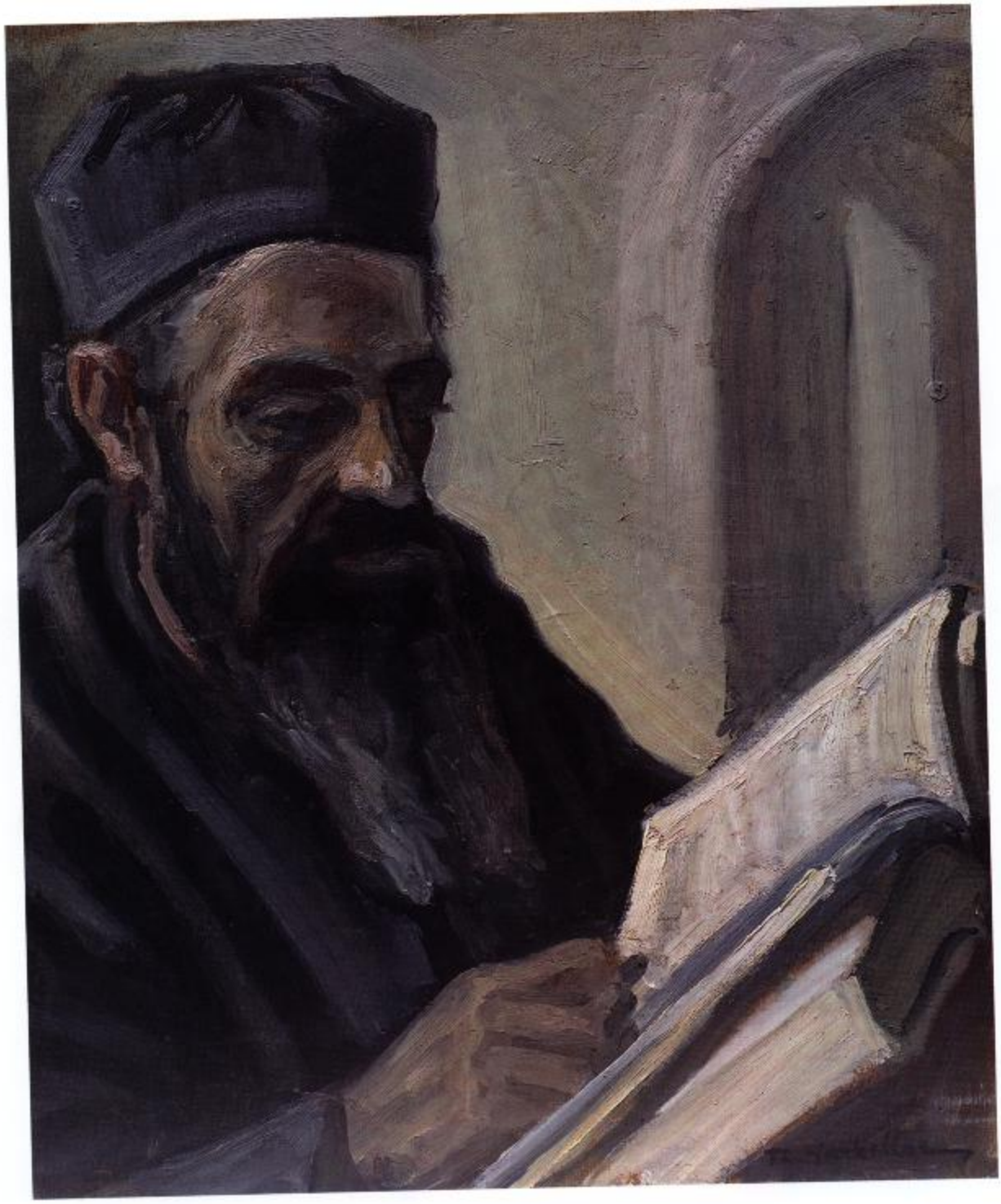
Η γυναίκα μου στον κήπο, λάδι, 73x50 εκ.

Σούρουπο στην Σίφνο, λάδι, 65x50 εκ.

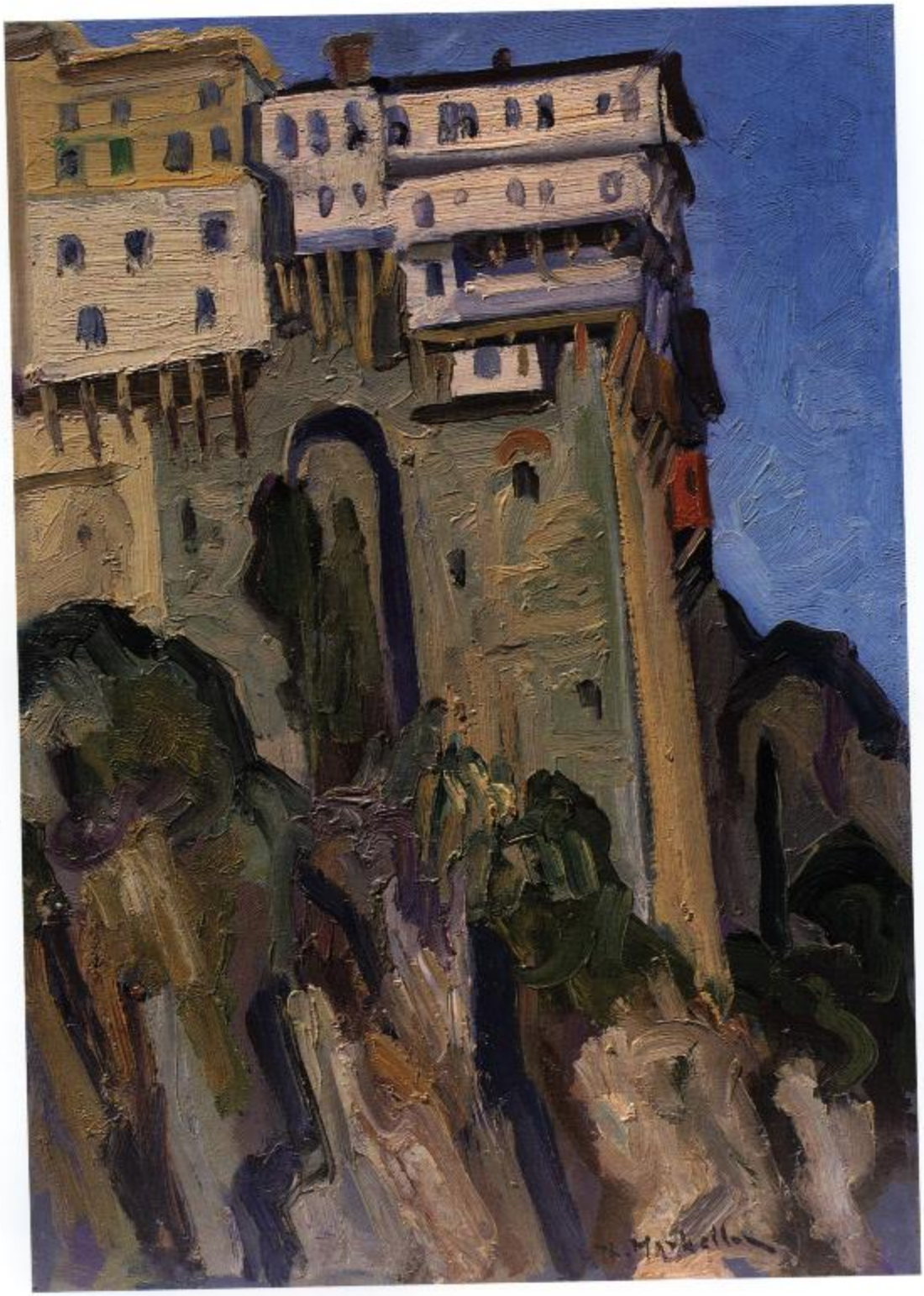
Αττικό τοπίο, λάδι, 65x50 εκ.

Μοναχός, λάδι, 55x46 εκ.

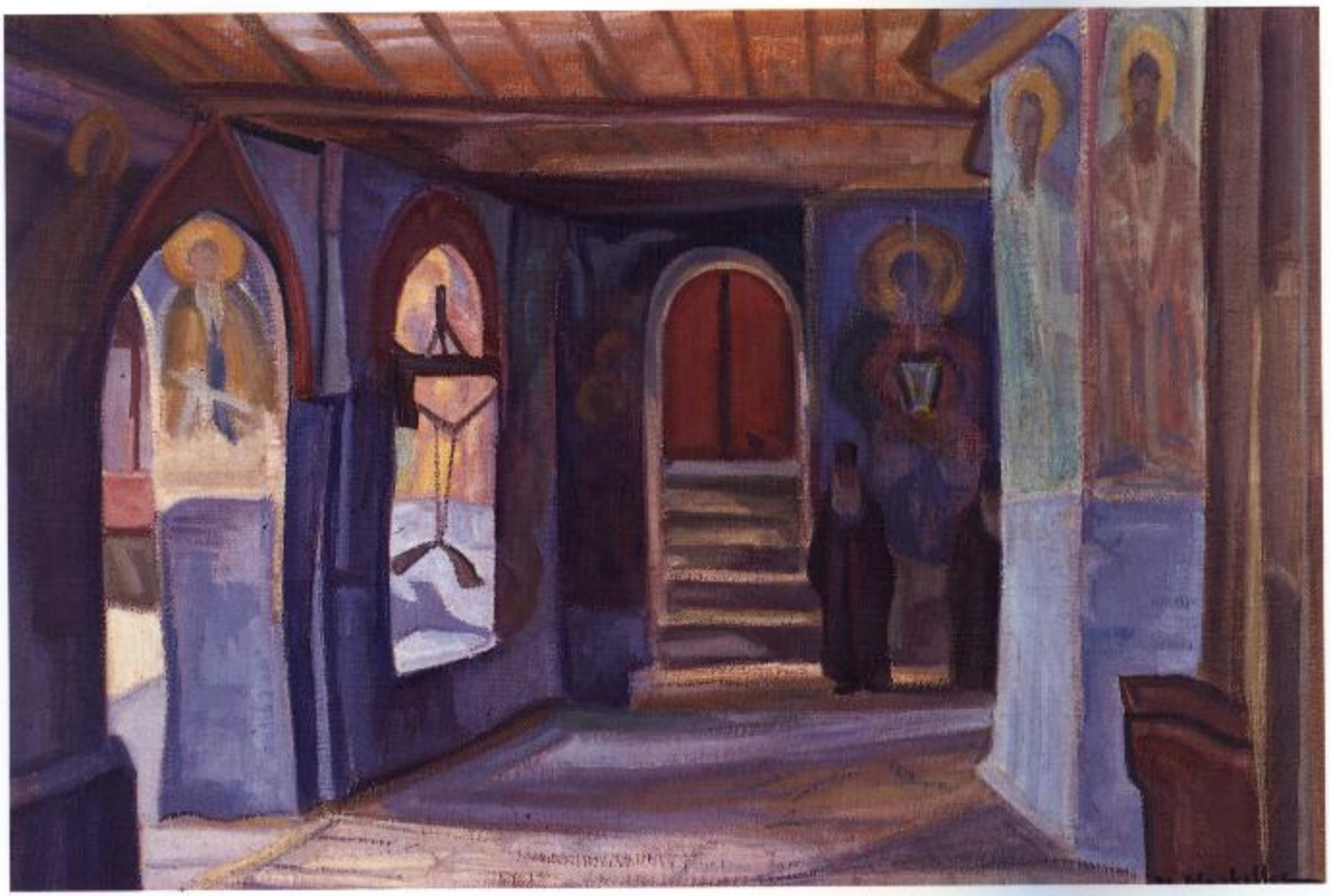
Μετέωρα, Μονή Ρουσάνου, λάδι, 65x50 εκ.

Μονή Διονυσίου, Άγιον Όρος, λάδι, 51x36 εκ.

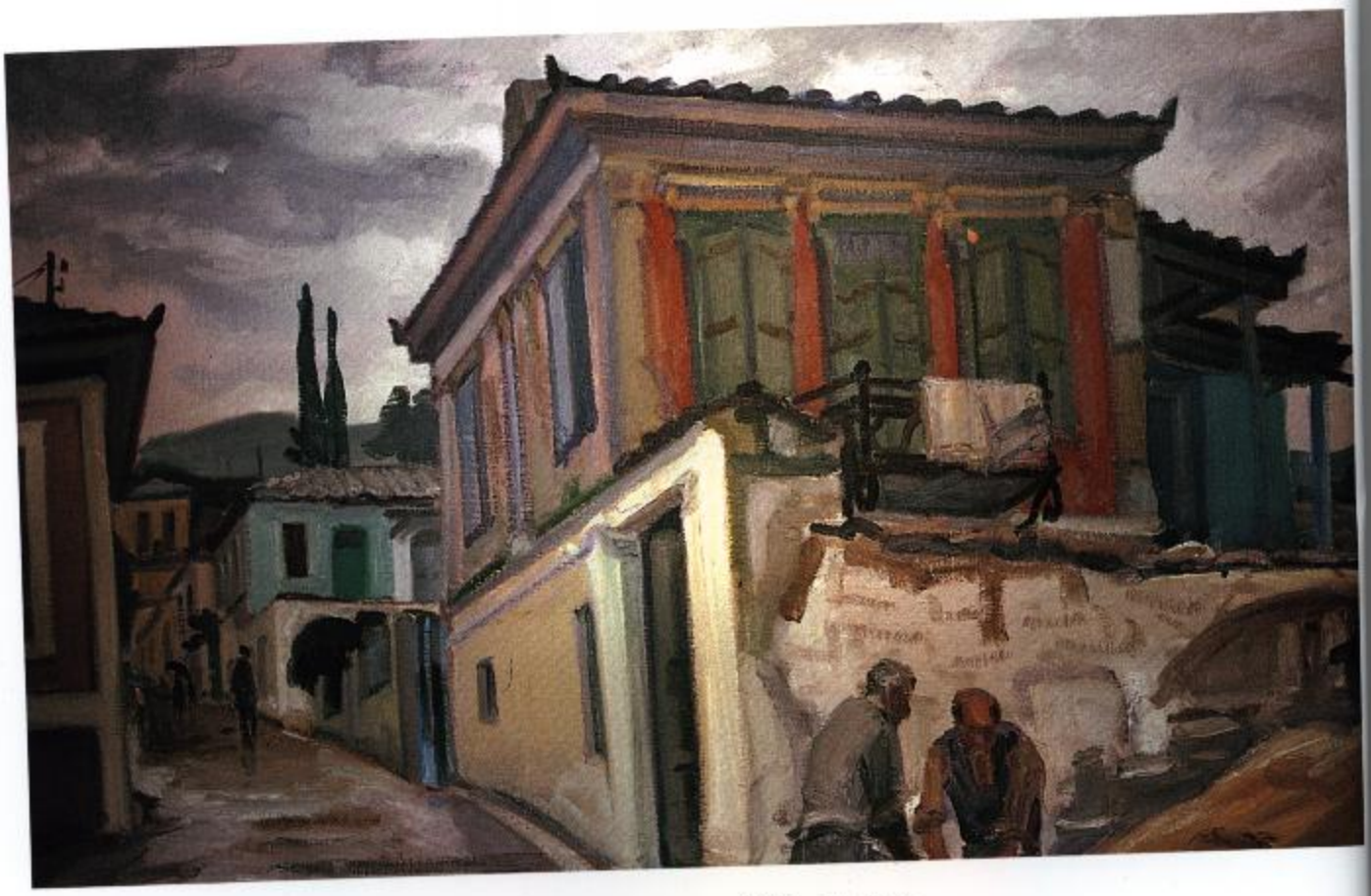
Τράπεζα Μονής Διονυσίου, Άγιον Όρος, λάδι, 65x50 εκ.

Άγιον Όρος, διάδρομος Μονής, λάδι, 116x81 εκ.

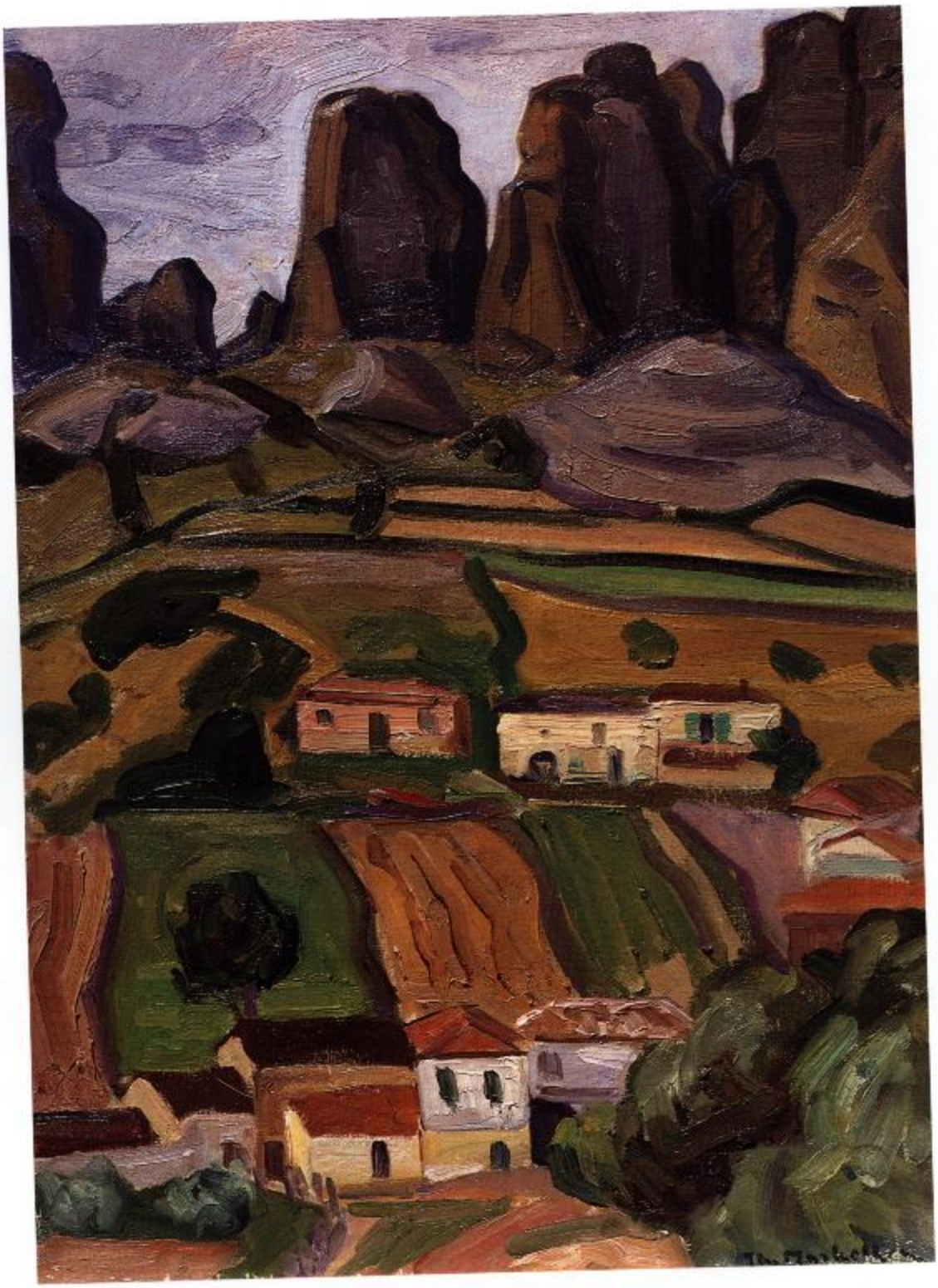
Άγιον Όρος, διάδρομος Μονής Διονυσίου, λάδι, 50x40 εκ.

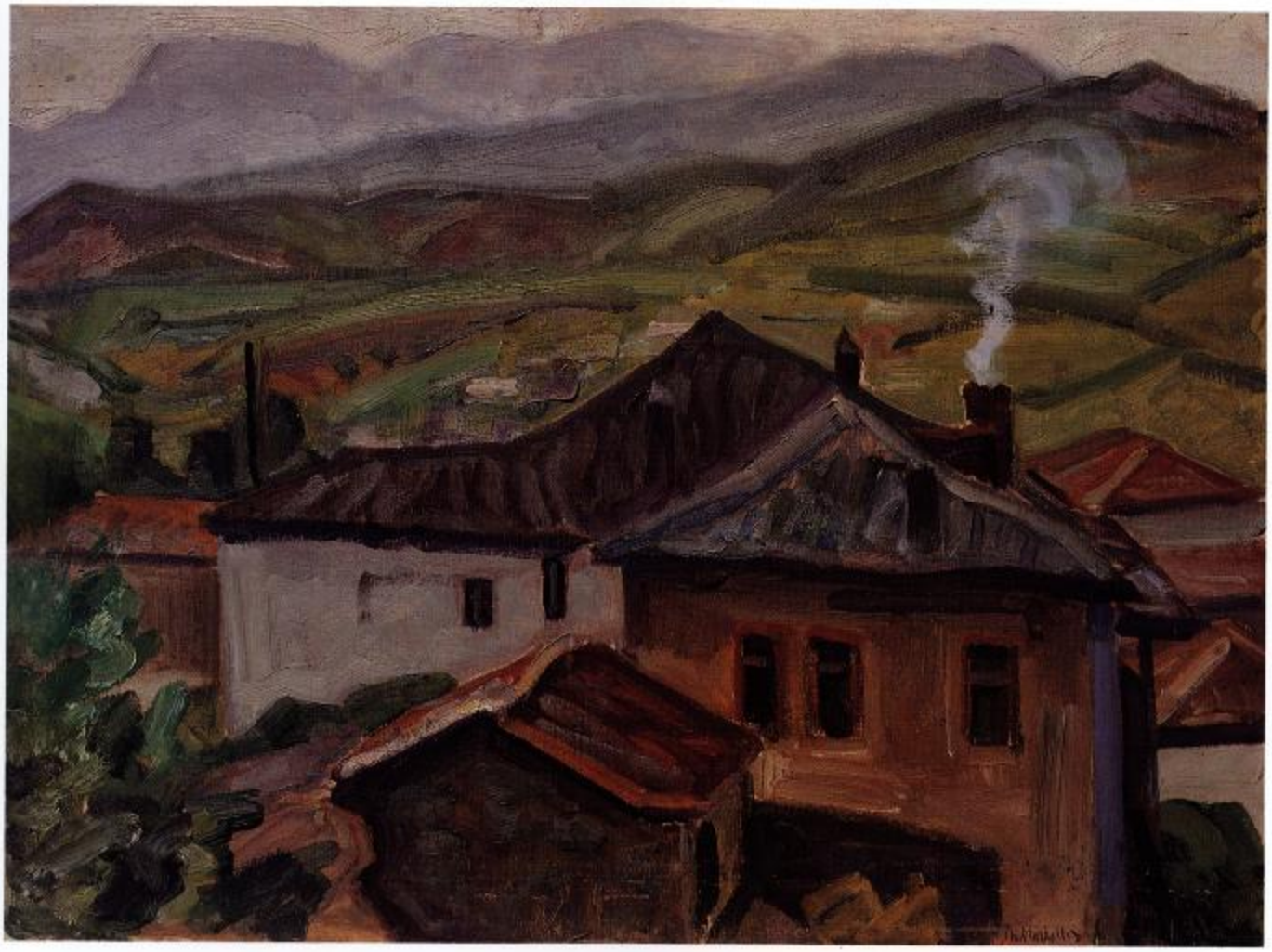
Ημέρα βροχής στο χωριό, λάδι, 81x54 εκ.

Επιστροφή στο χωριό, λάδι, 81x60 εκ.

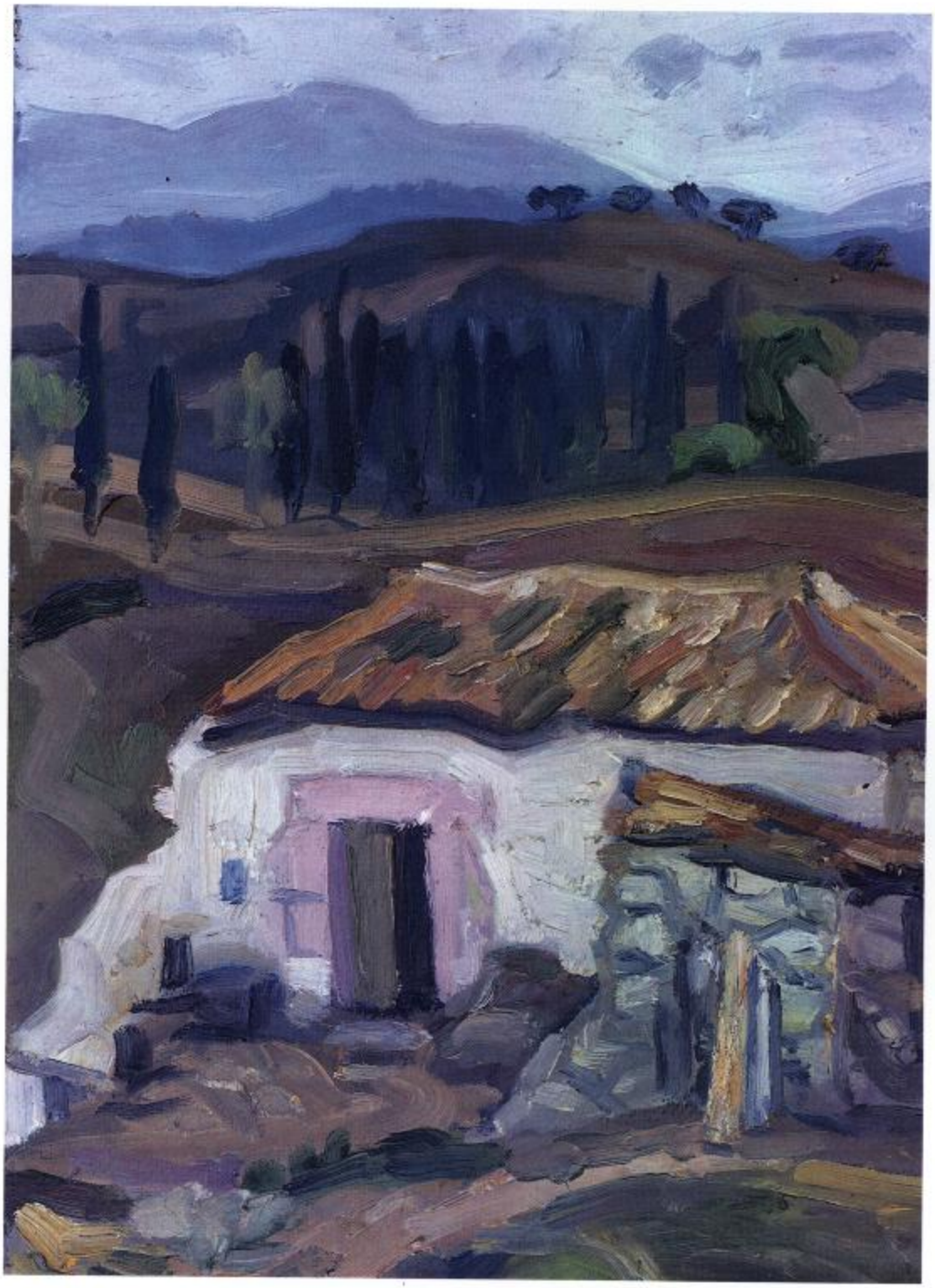
Από το Κασπράκι τα Μετέωρα, λάδι, 65x46 εκ.

Σπίτια στο Καστράκι την Άνοιξη, λάδι, 61x46 εκ.

Παρνασσός, λάδι, 100x81 εκ.

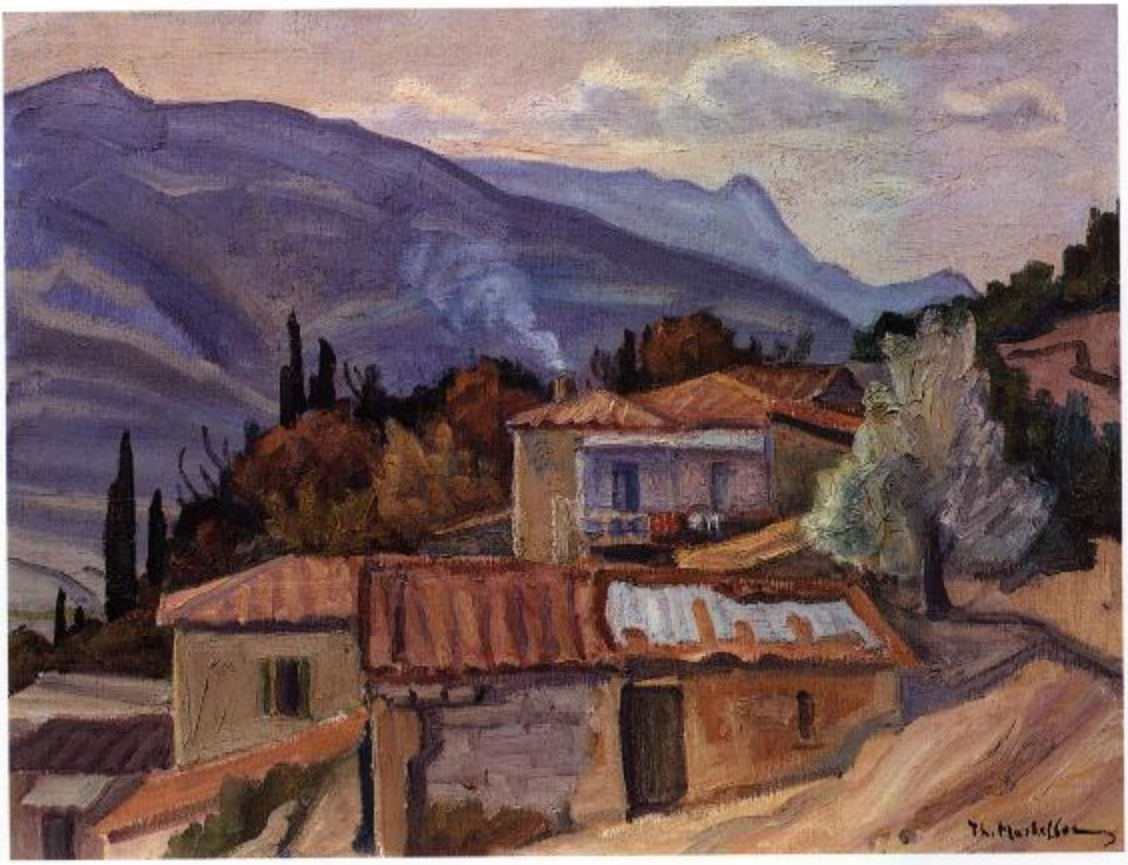
Ορεινό τοπίο, λάδι, 50x35 εκ.

Νεκρή φύση με φρούτα, λάδι, 73x54 εκ.

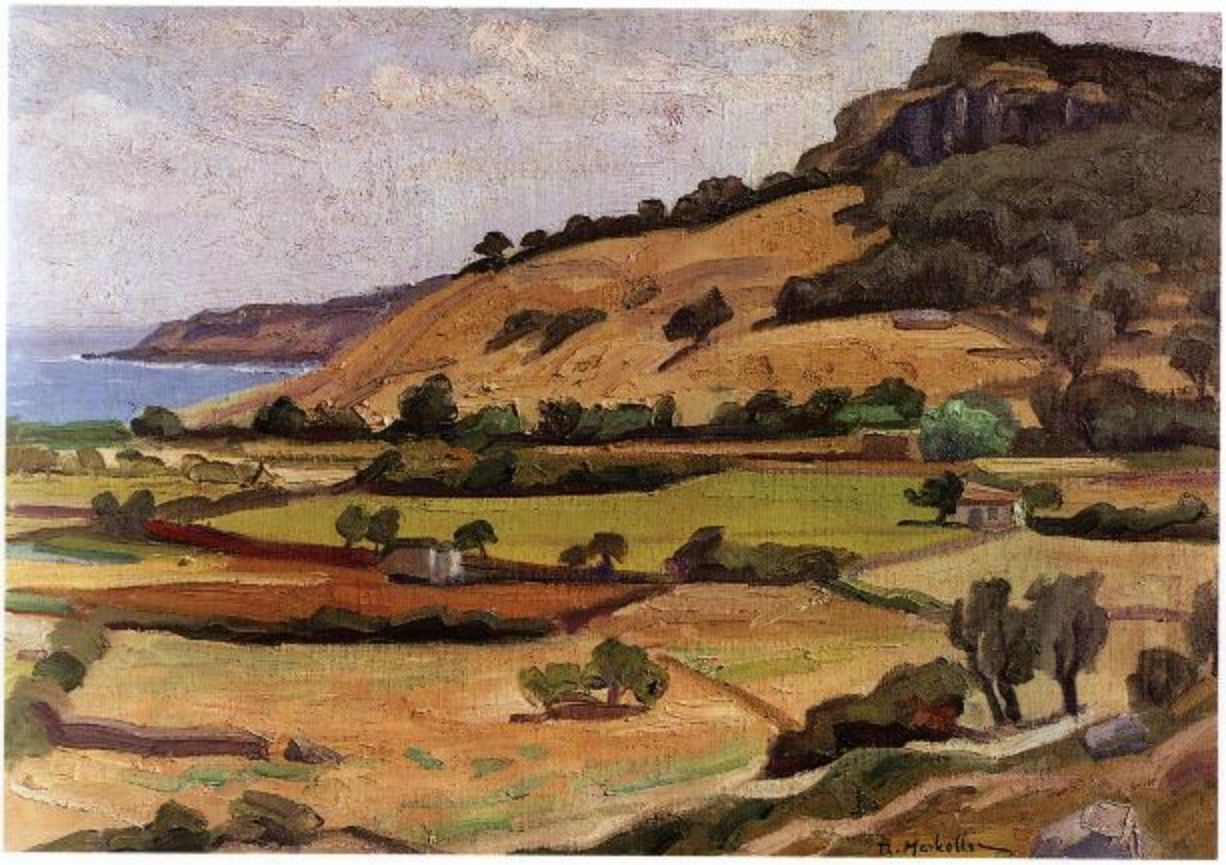
Το κόκκινο σπίτι στο σούρουπο, λάδι, 51x36 εκ.

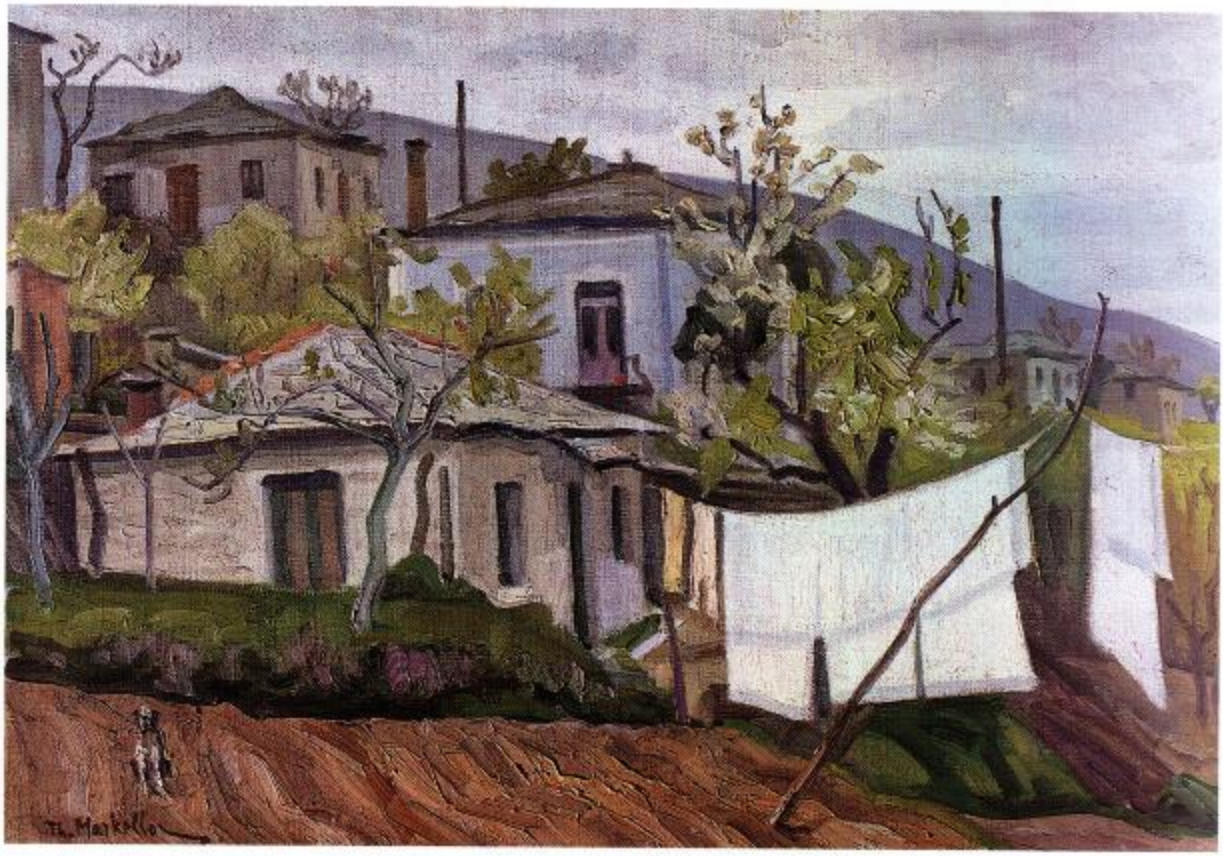
Περιοχή Γκούρας, λάδι, 65x50 εκ.

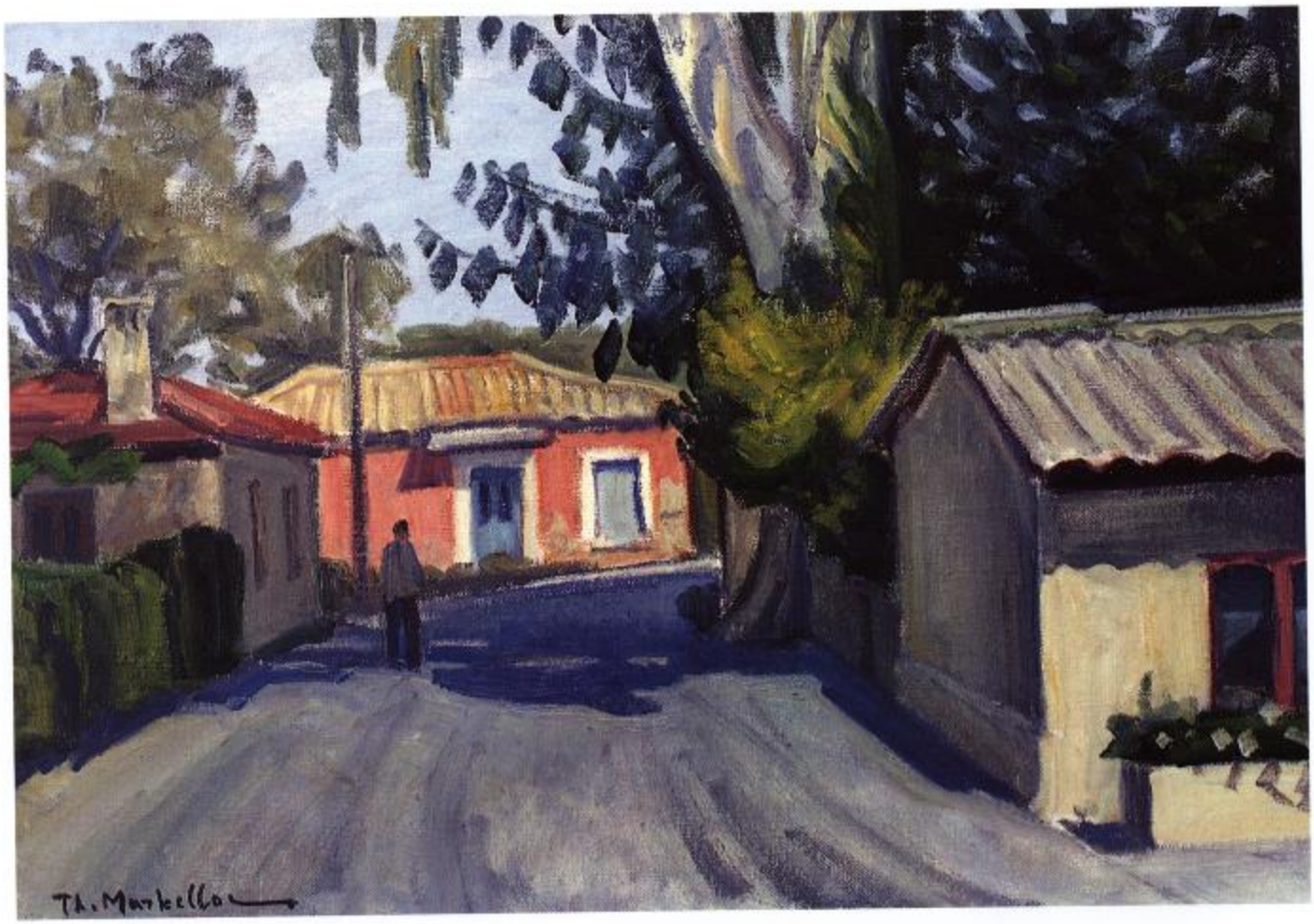
Άνοιξη στην Ζαγορά, λάδι, 81x60 εκ.

Κάμπος προς την θάλασσα, λάδι, 65x46 εκ.

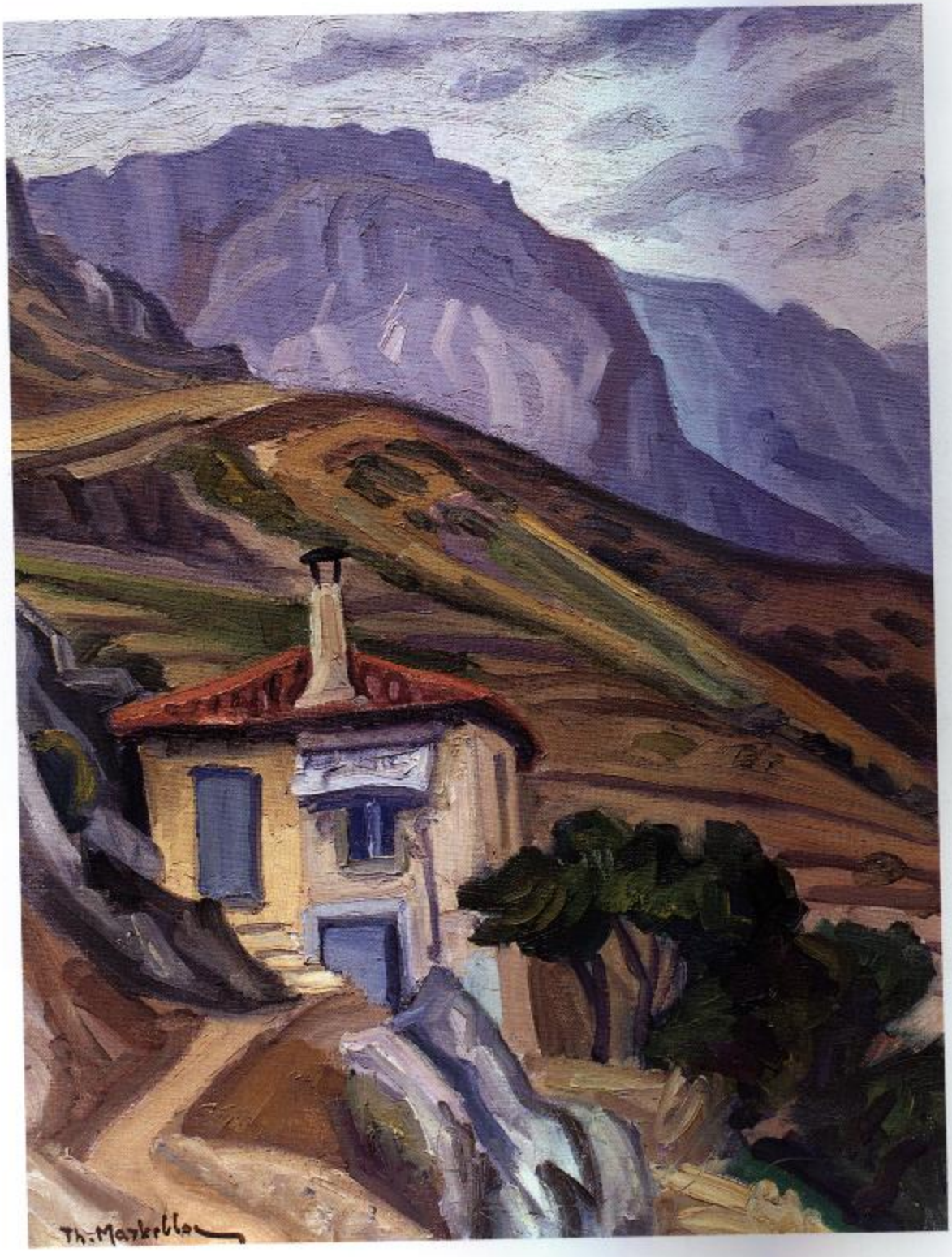
Άνοιξη στην Ζαγορά, λάδι, 65x46 εκ.

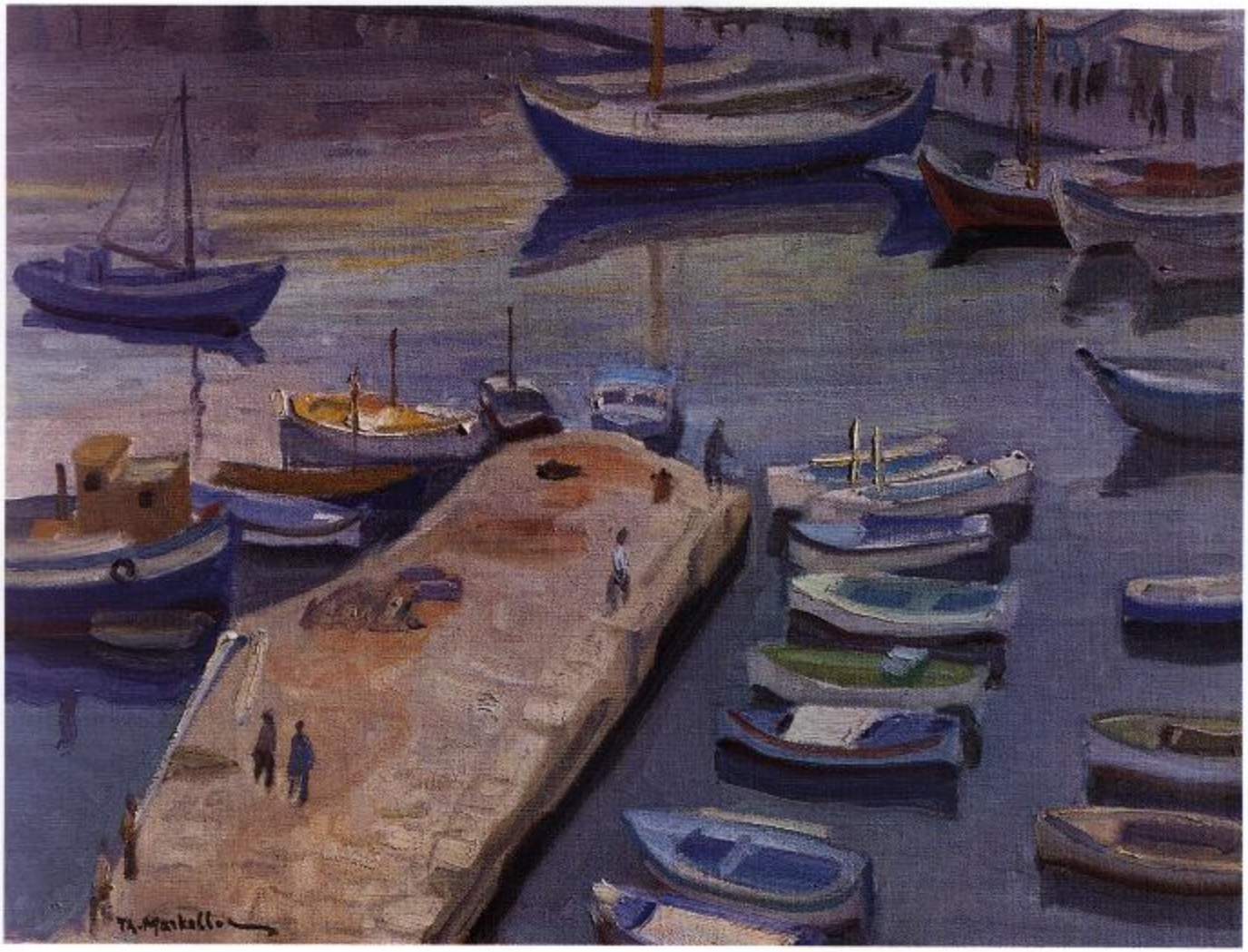
Δρόμος σε χωριό, Νεράντζα, λάδι, 55x38 εκ.

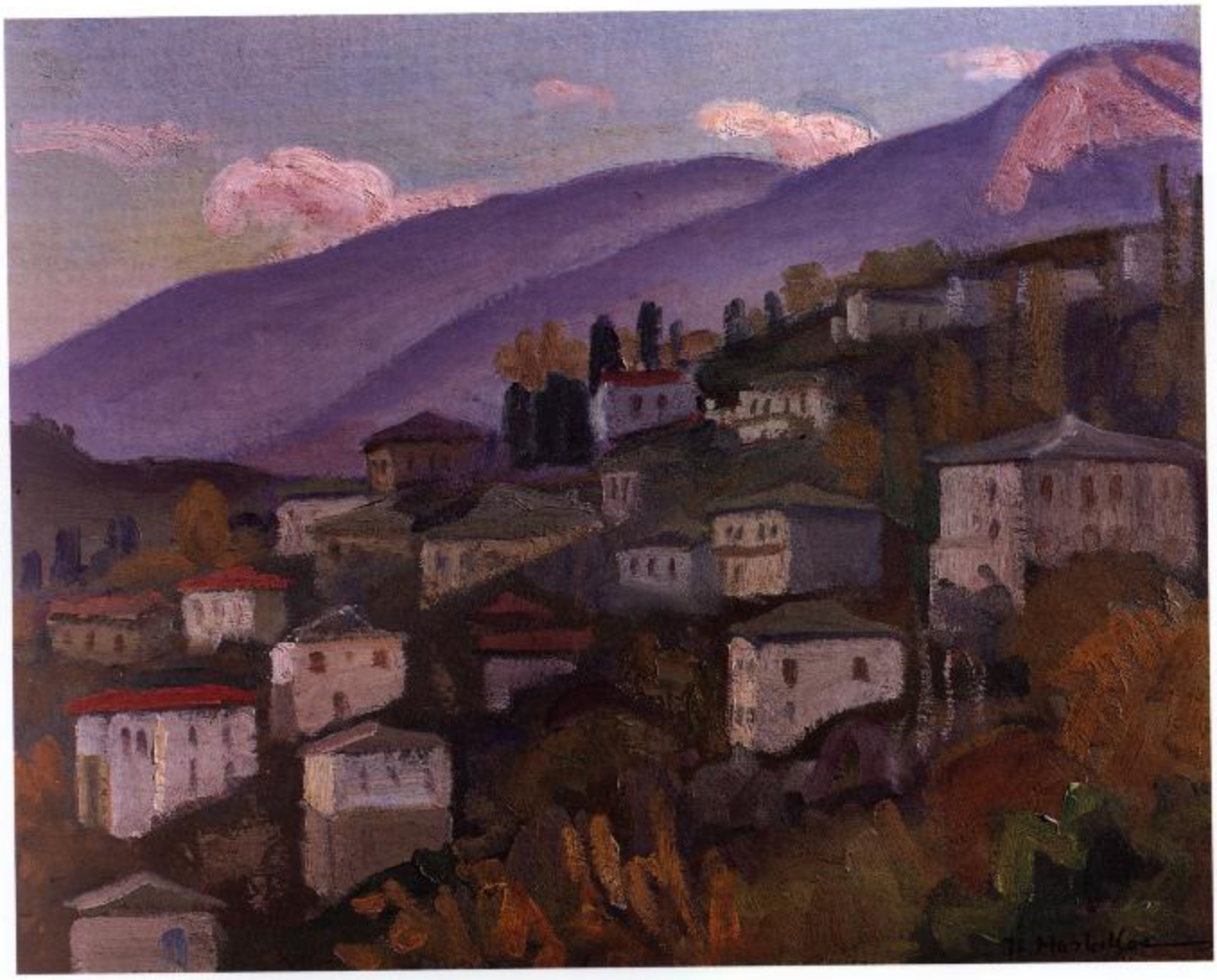
Αγριολούλουδα, λάδι, 46x33 εκ.

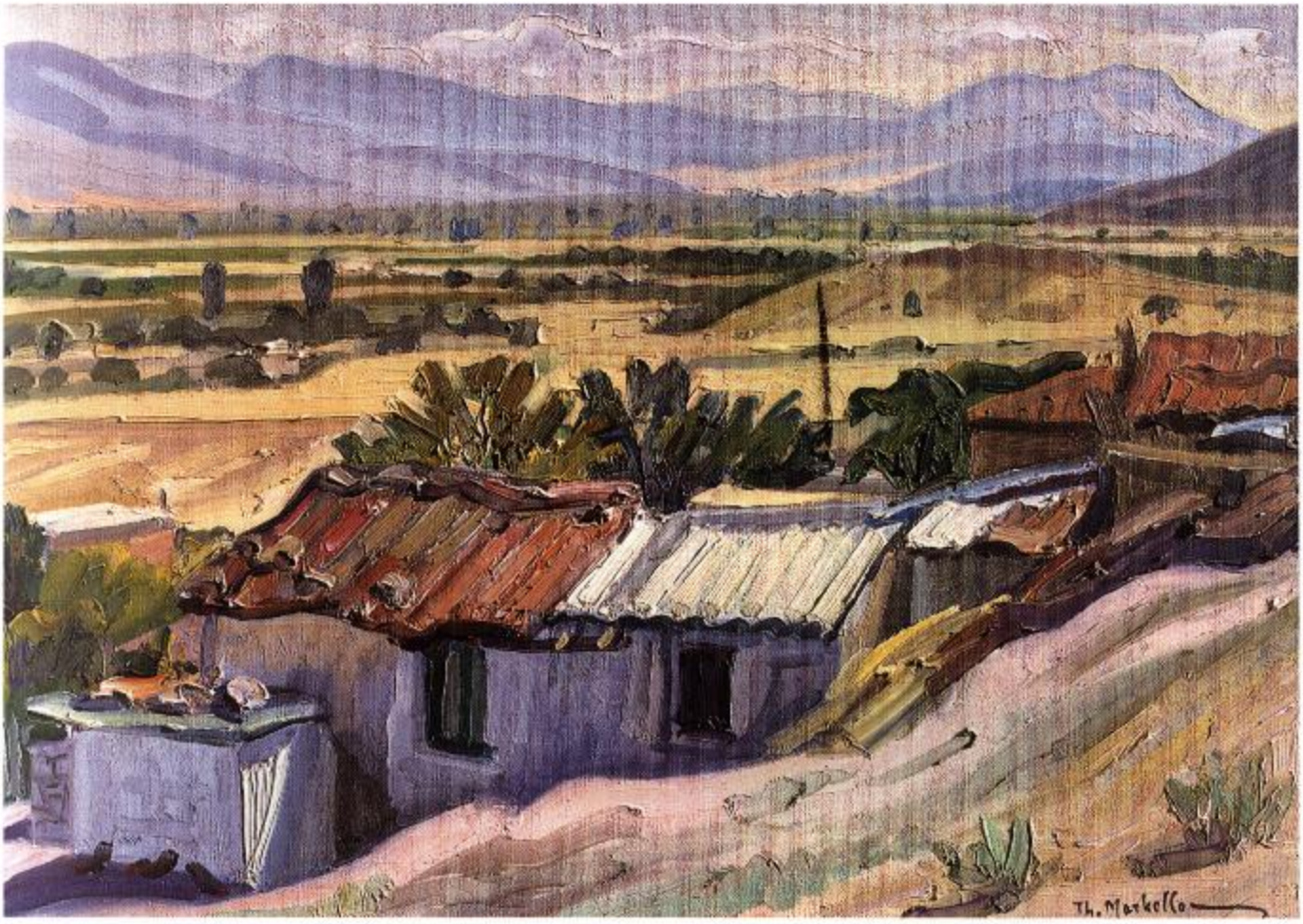
Μοναχικό σπίτι, Αράχωβα, λάδι, 61x46 εκ.

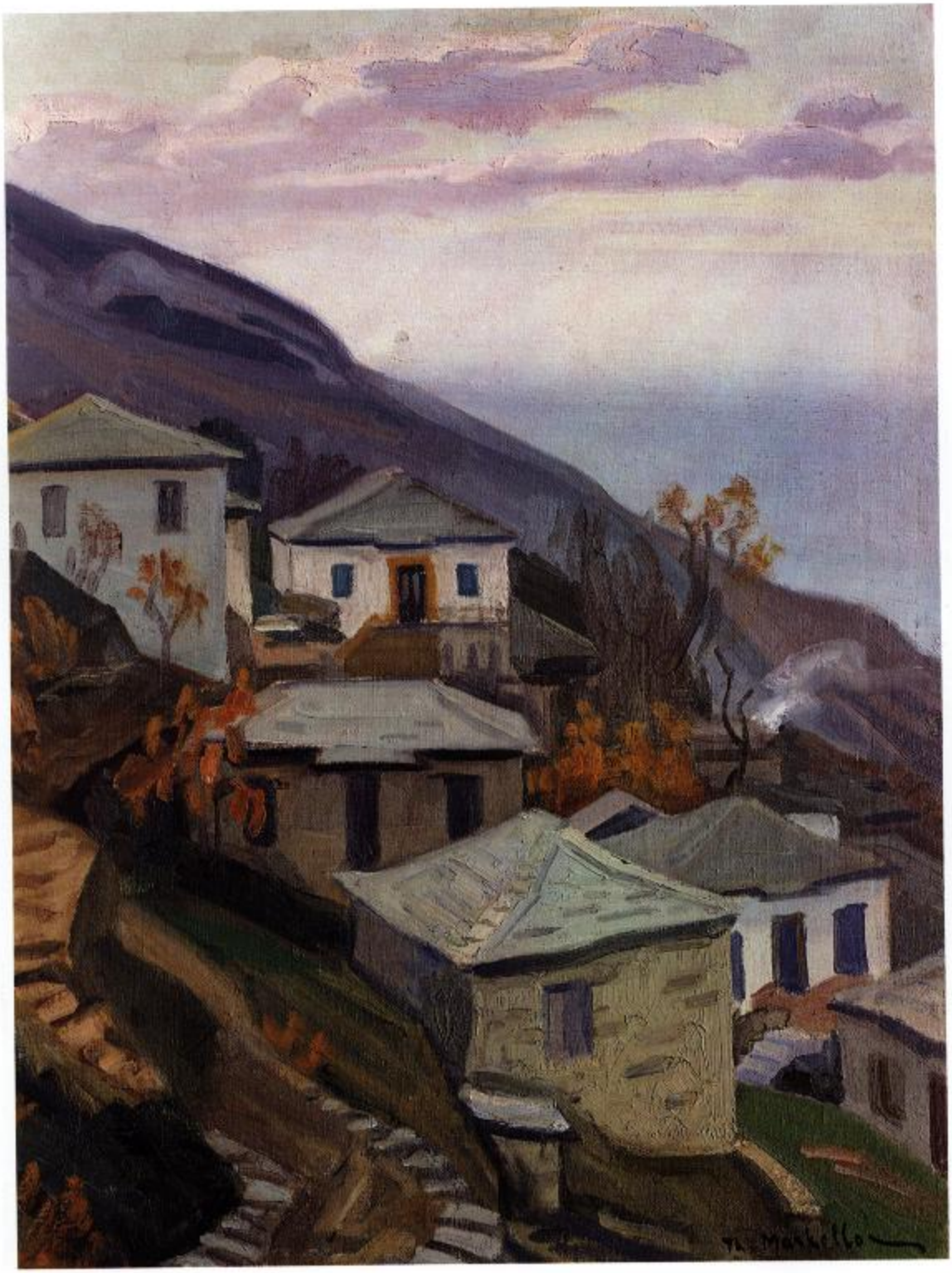
Βάρκες από ψηλά, Ύδρα, λάδι, 61x46 εκ.

Άποψη Ζαγοράς, λάδι, 50x40 εκ.

Καλύβια στον κάμπο, λάδι, 65x46 εκ.

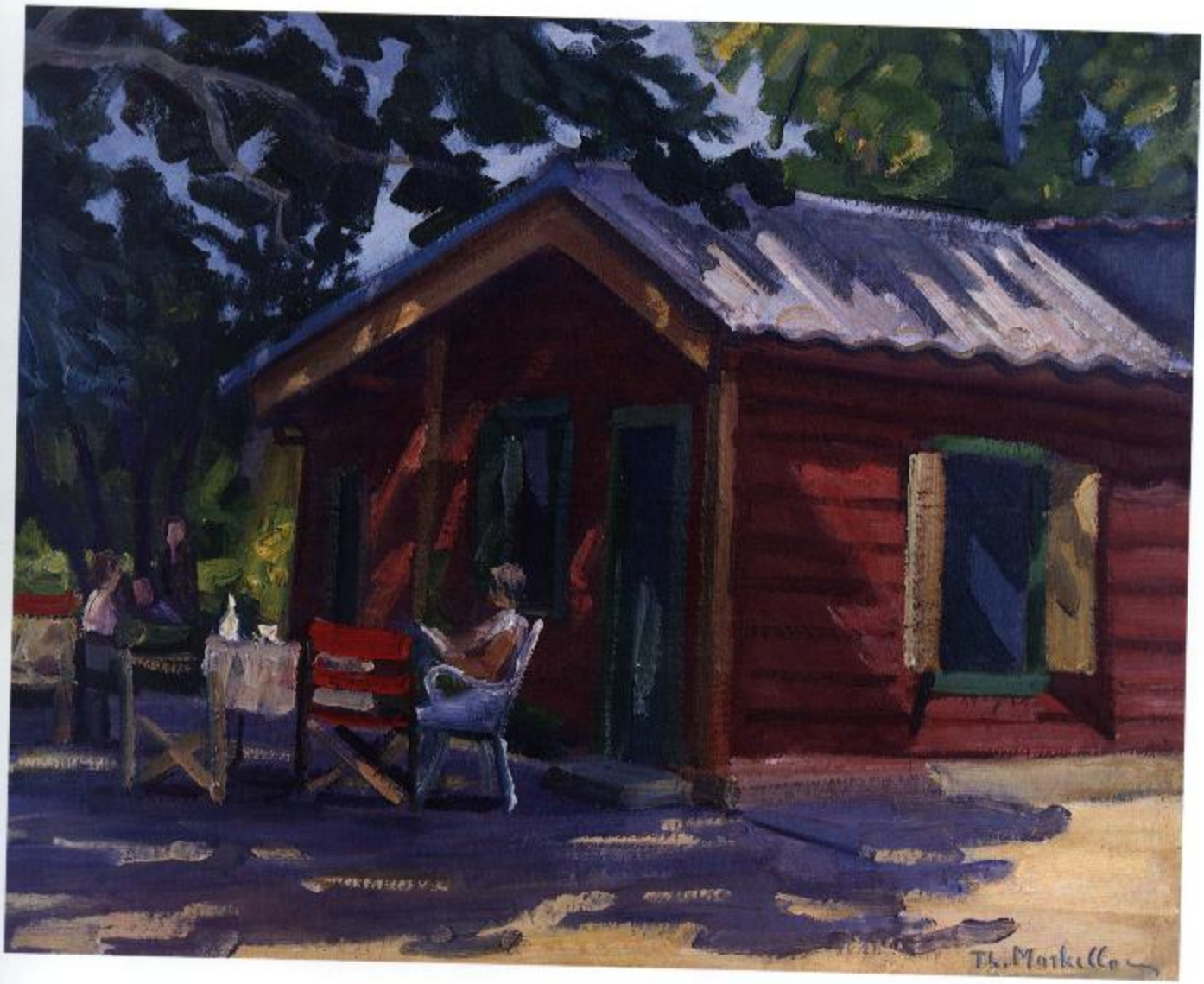
Σπίτια στη Ζαγορά, λάδι, 61x46 εκ.

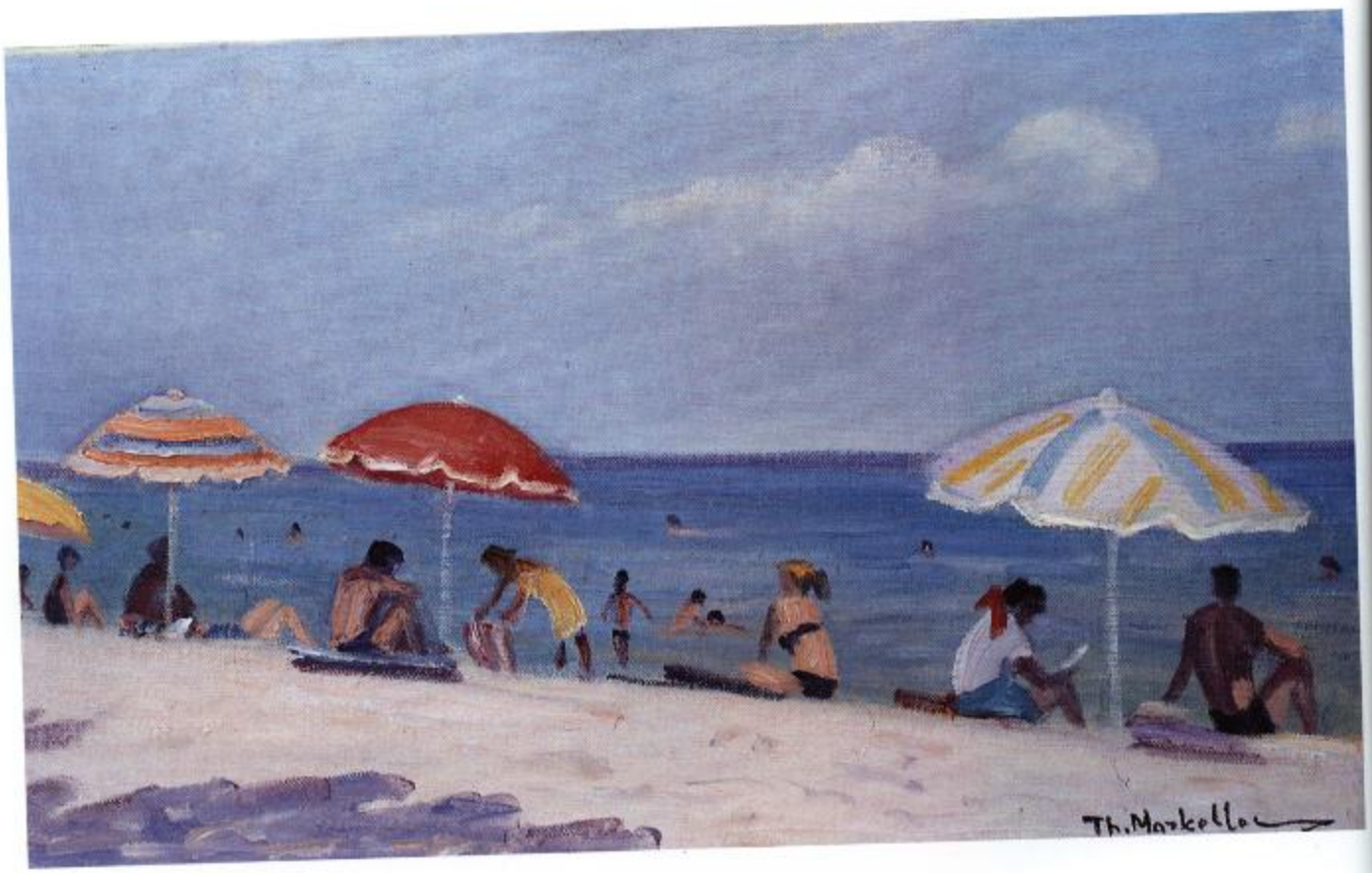
Στην πλαζ, Κεφαλλονιά, λάδι, 55x38 εκ.

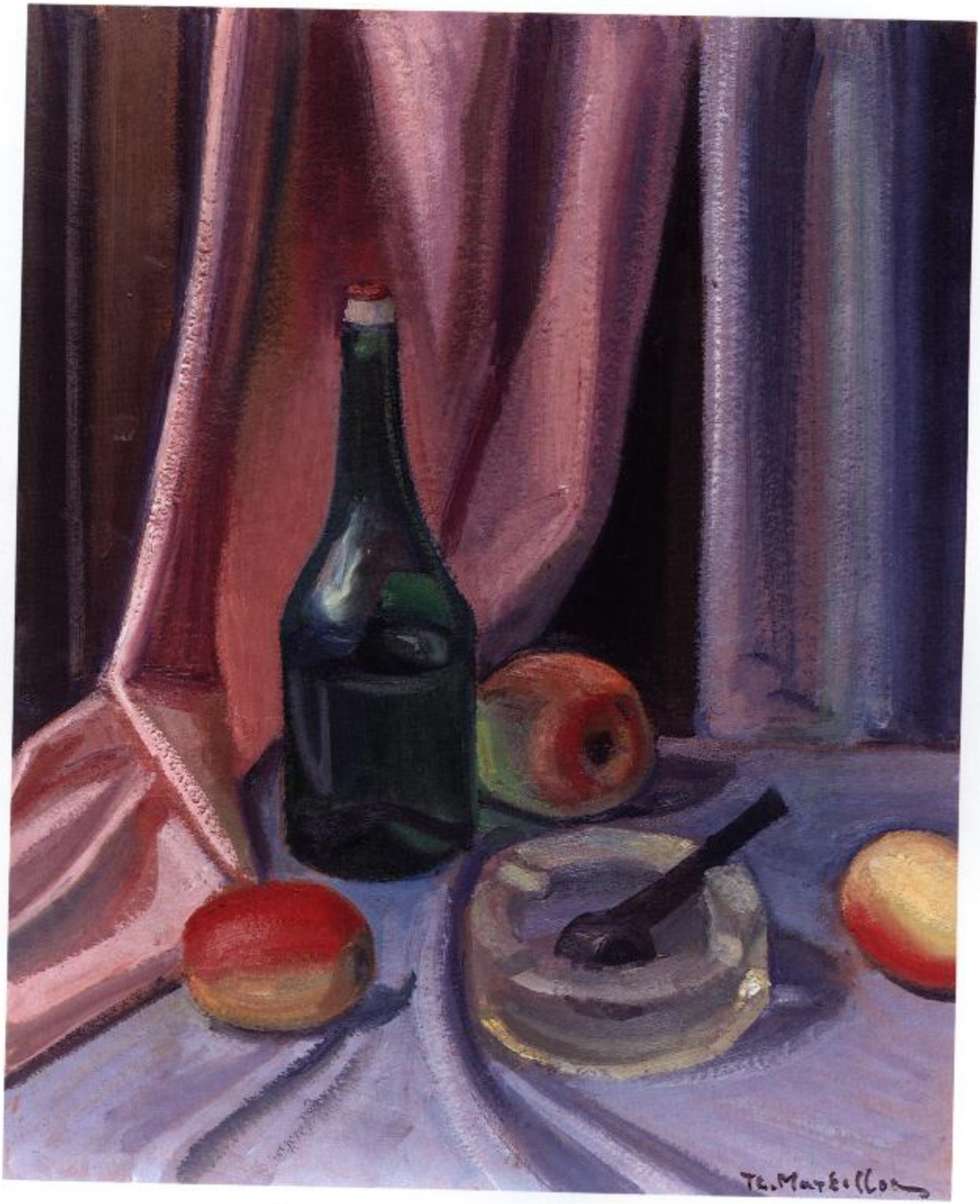
Αγριολούλουδα, λάδι, 46x33 εκ.

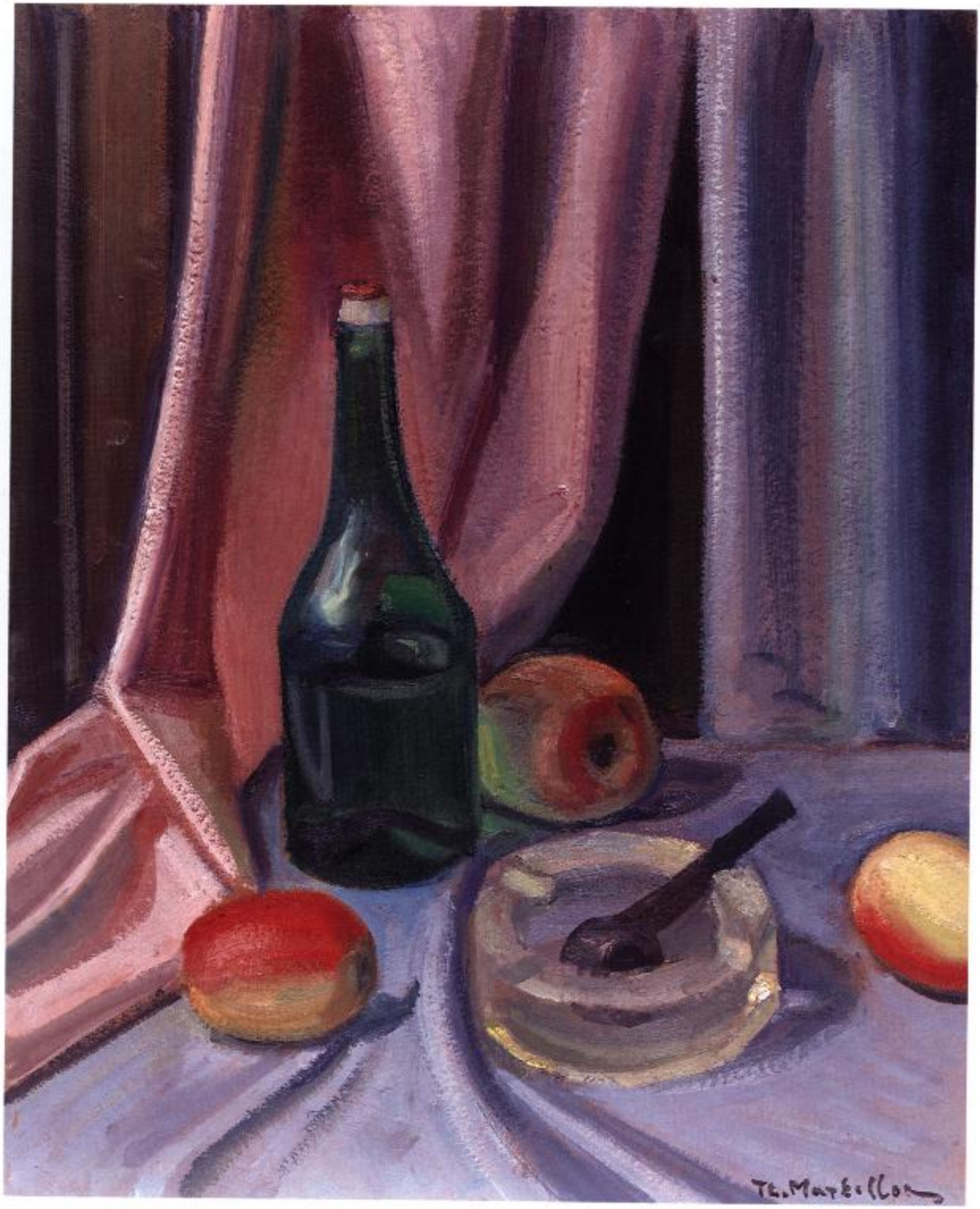
Στην σκιά του πλάτανου, λάδι, 50x40 εκ.

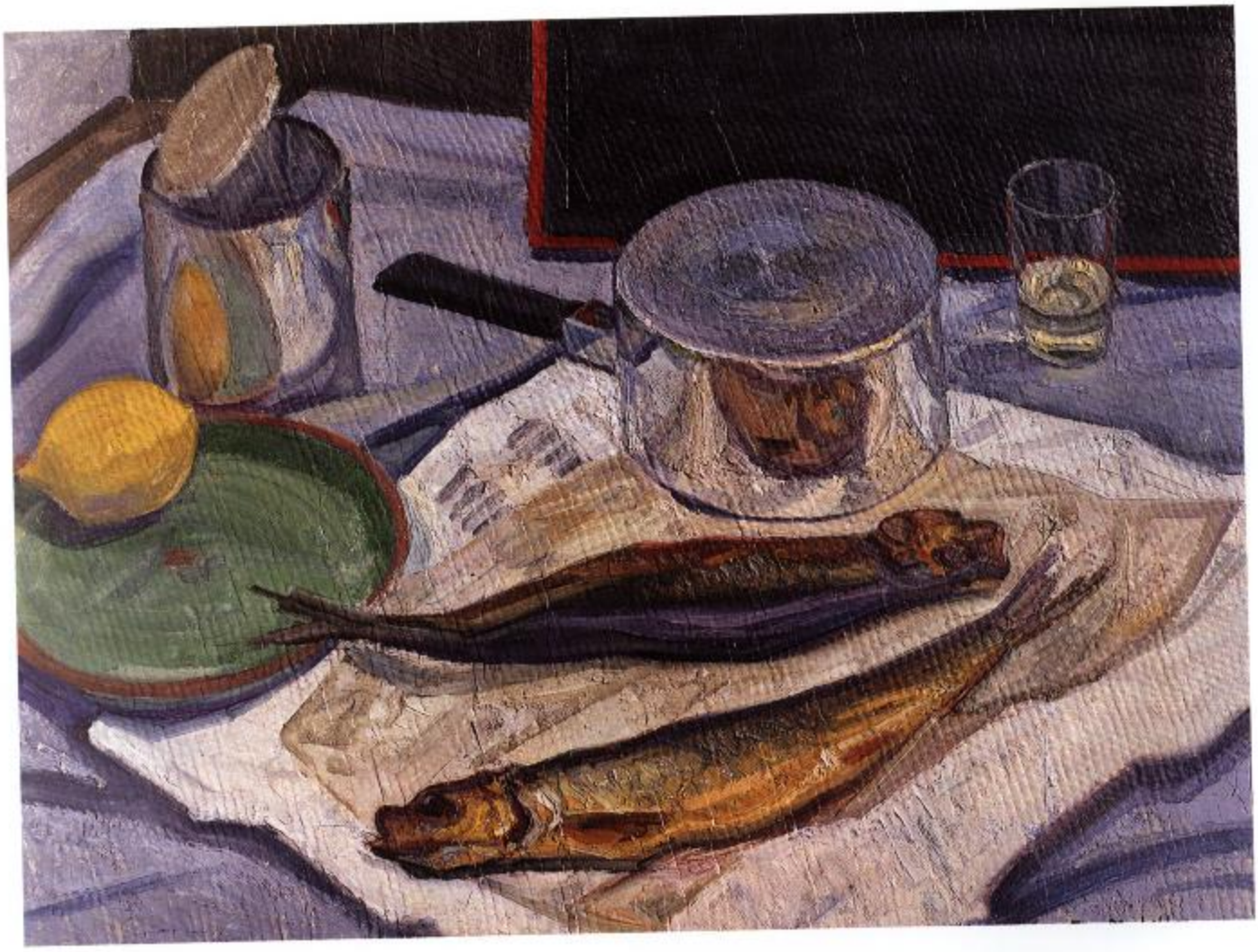
Πλαζ στον Κορινθιακό, λάδι, 61x38 εκ.

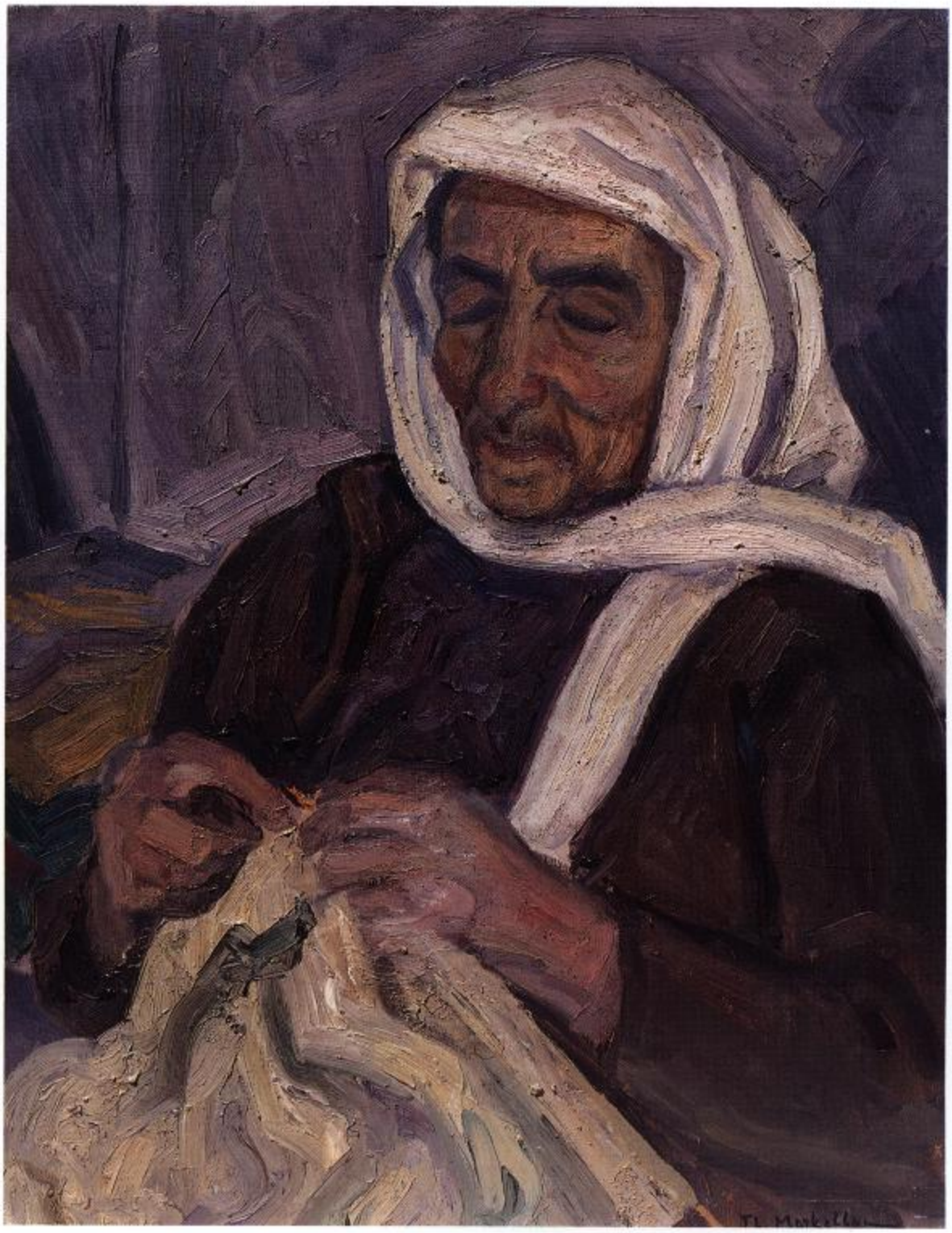
Νεκρή φύση με γυάλινο τασάκι, λάδι, 50x40 εκ.

Νεκρή φύση με γυάλινο τασάκι, λάδι, 50x40 εκ.

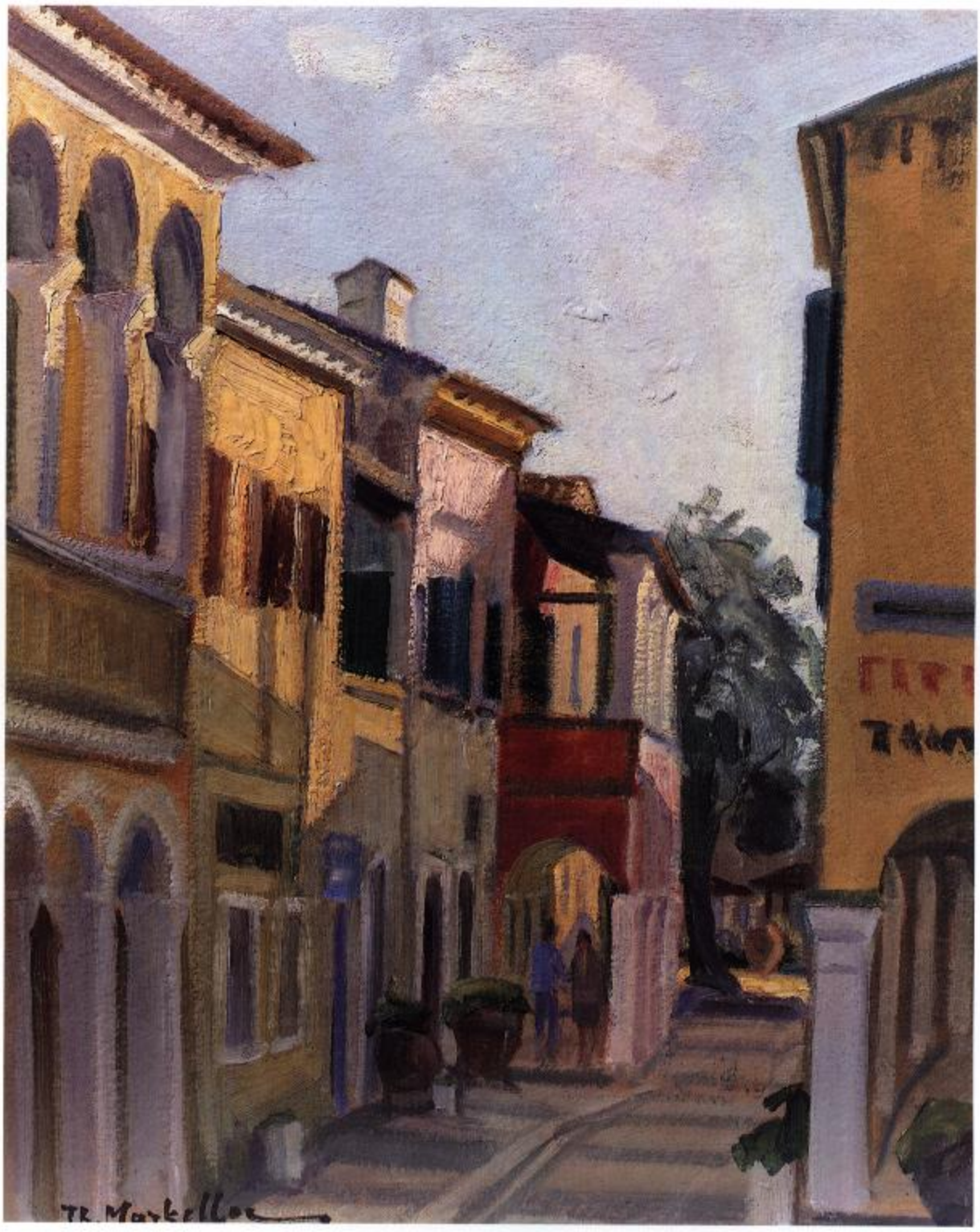
Νεκρή φύση με ρέγγες, λάδι, 61x46 εκ.

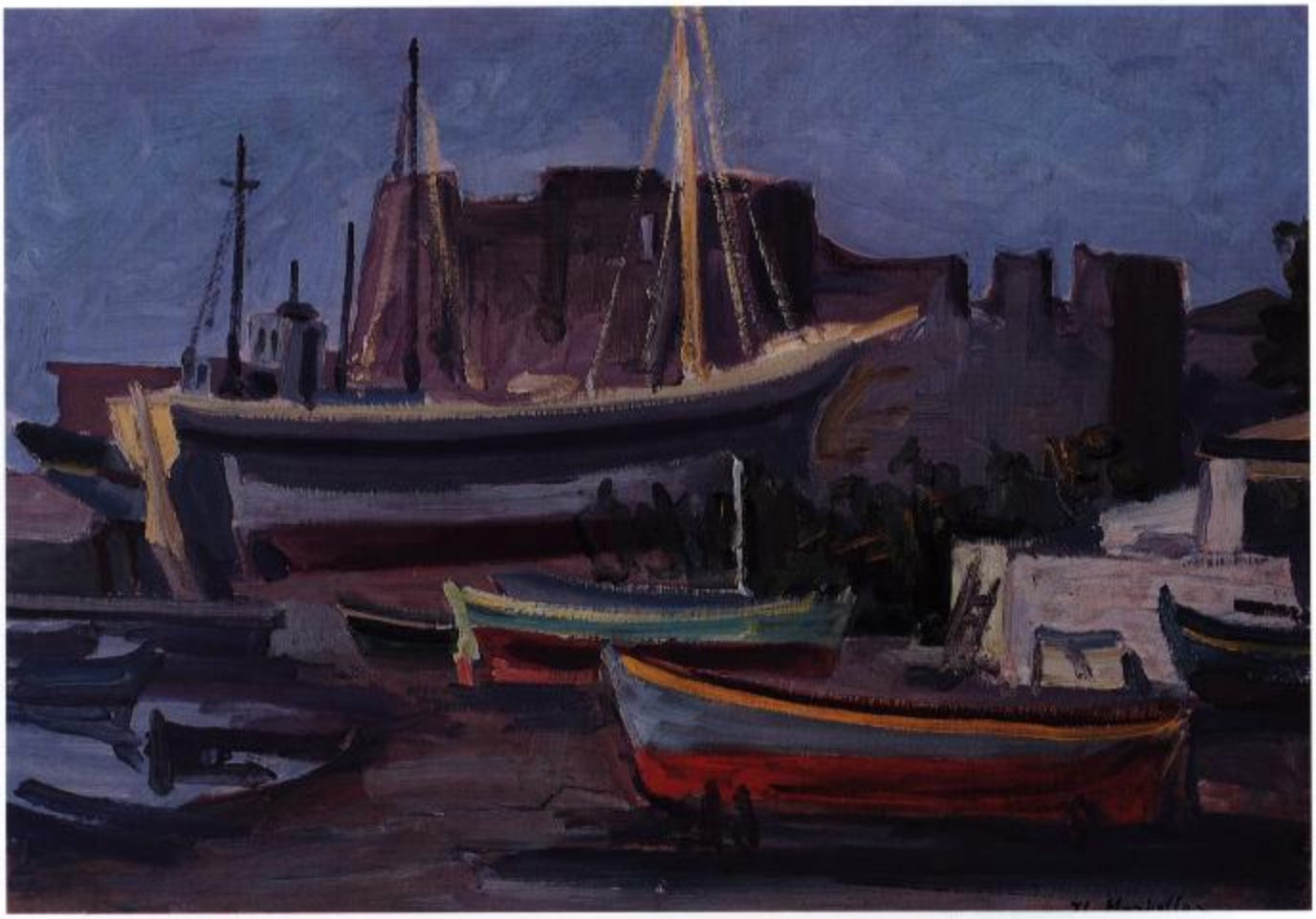
Γυναίκα ορεινής περιοχής, λάδι, 65x50 εκ.

Σφαγμένο αρνί, λάδι, 129x80 εκ.

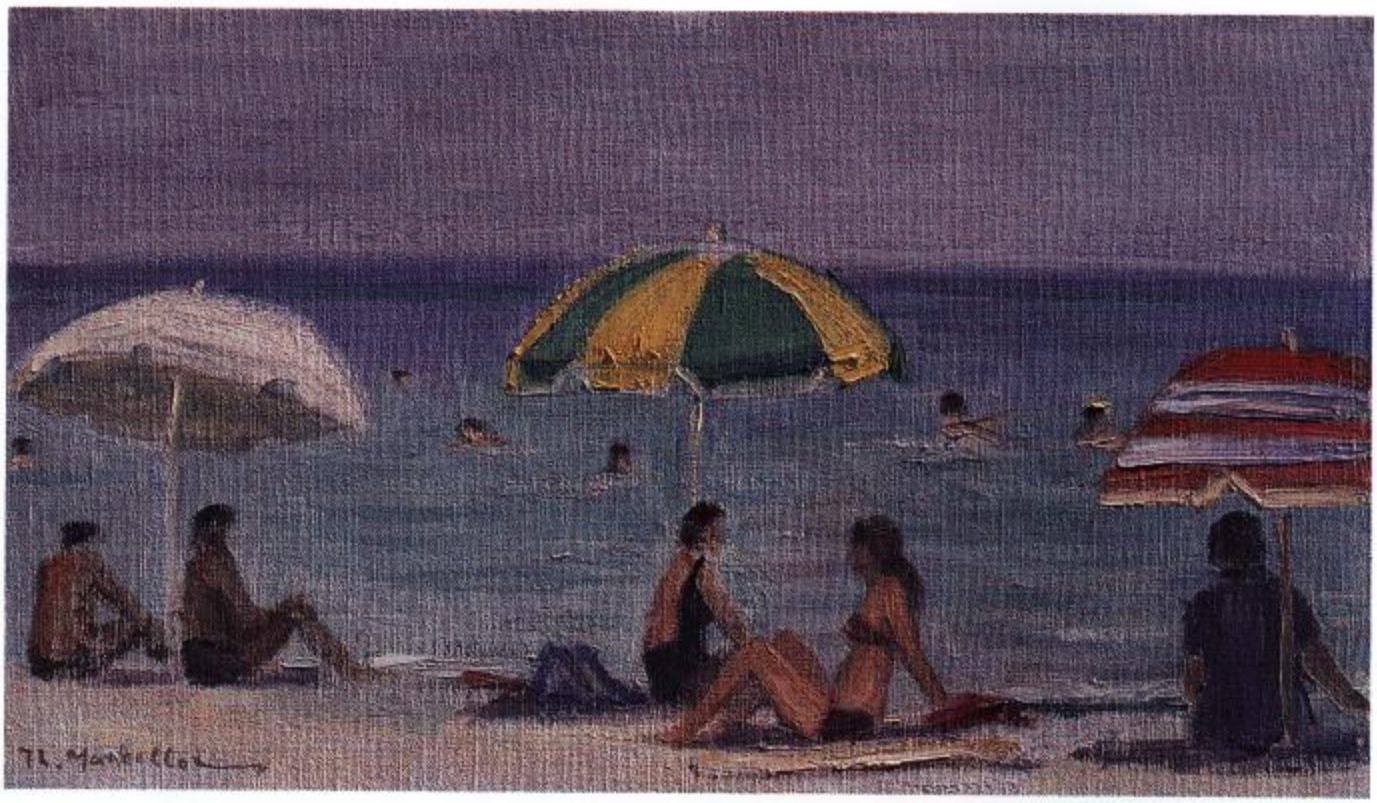
Δρόμος στην Κέρκυρα, λάδι, 50x40 εκ.

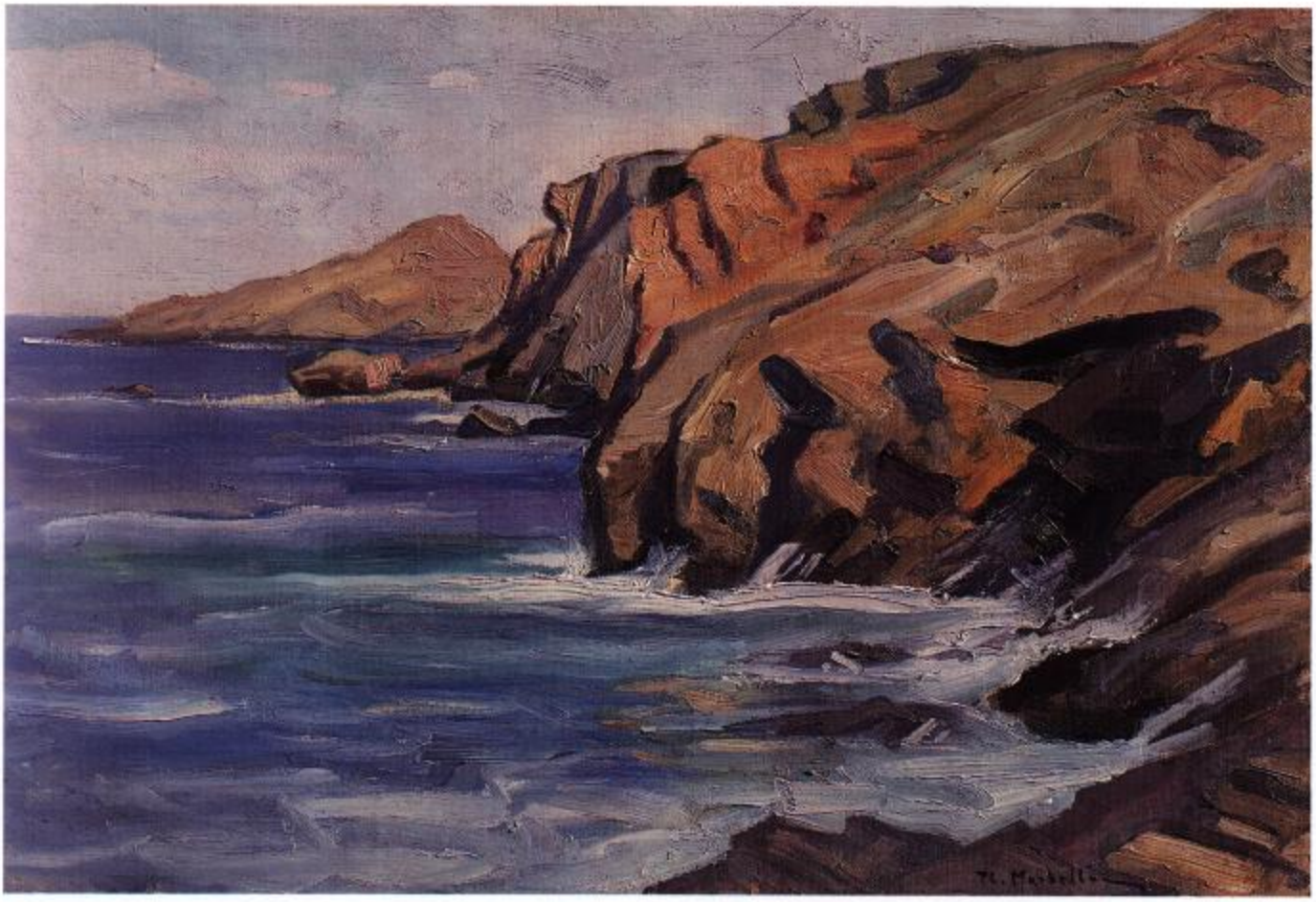
Καρνάγιο στην Μυτιλήνη, λάδι, 55x38 εκ.

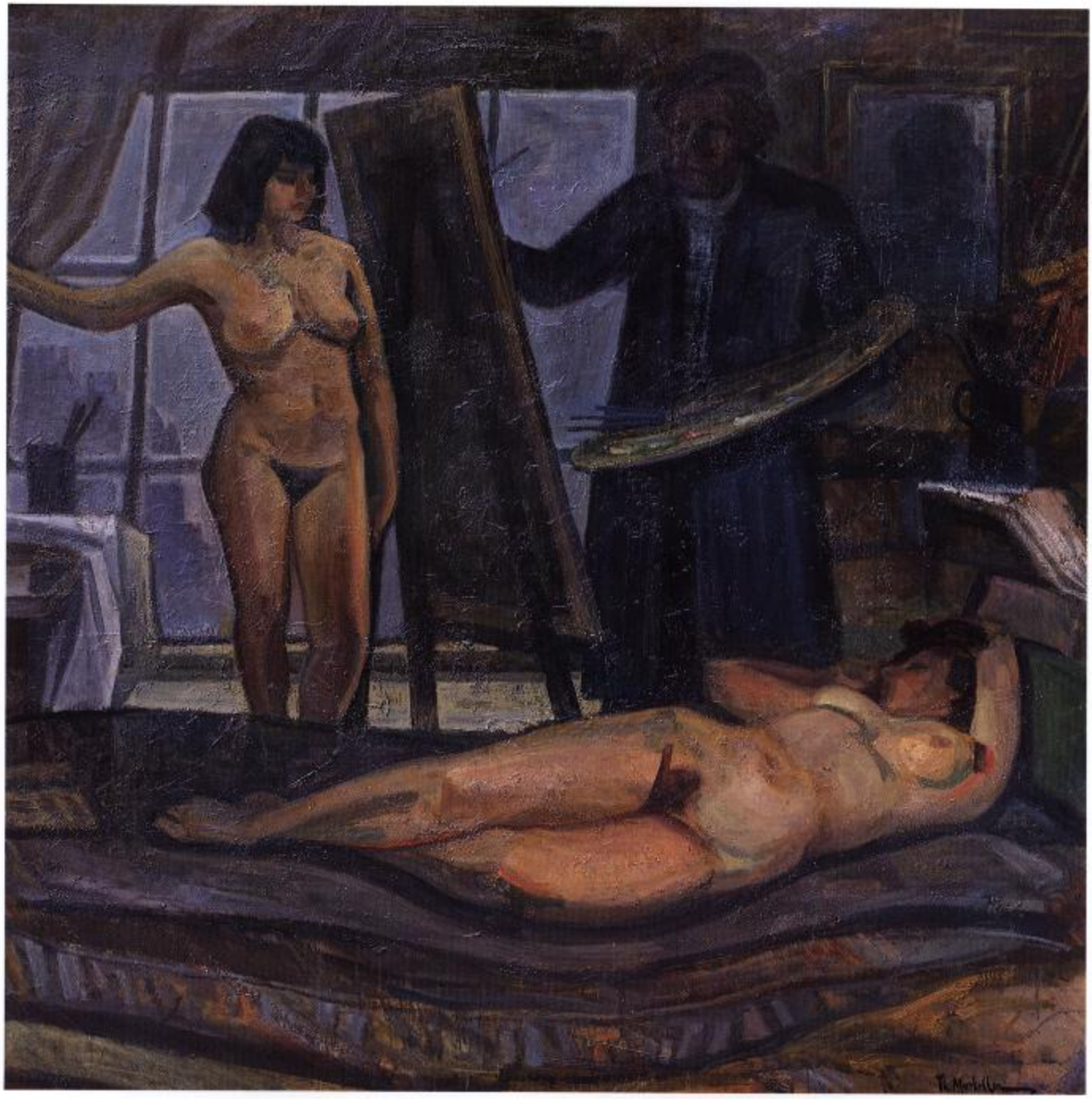
Στο σιδεράδικο, λάδι, 50x40 εκ.

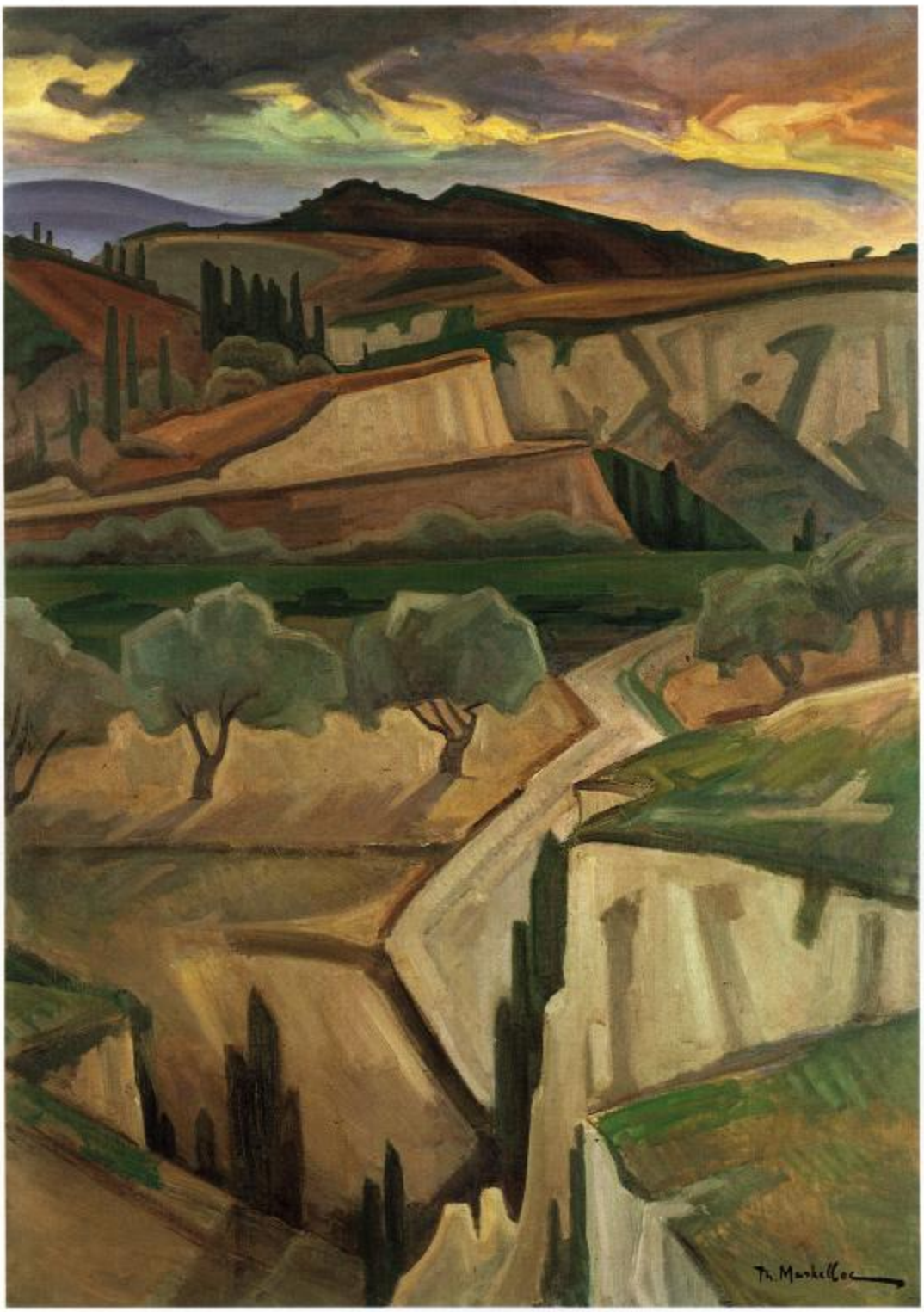
Πλαζ στον Κορινθιακό, λάδι, 46x27 εκ.

Με απογευματινό φως στην Κύθνο, λάδι, 73x50 εκ.

Ζωγράφος με δύο γυμνά, λάδι, 166x166 εκ.

Πριν νυχτώσει, λάδι, 162x135 εκ.

Το έργο αυτό βρίσκεται στην Εθνική Πινακοθήκη
Αριθμός έργου 6445

Μετανάστες, λάδι, 195x130 εκ.

Το έργο αυτό βρίσκεται στην Εθνική Πινακοθήκη
Αριθμός έργου 5244

Αυτοπροσωπογραφία 1964, λάδι, 65x54 εκ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1925. Πήρε το δίπλωμα της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών το 1953 κερδίζοντας τη μοναδική τιμητική διάκριση των διπλωματικών εξετάσεων. Συνολικά του απονεμήθηκαν πέντε τιμητικές διακρίσεις.

Το 1954, με υποτροφία του ισπανικού κράτους φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών Σαν Φερνάντο της Μαδρίτης και αργότερα το 1960 με υποτροφία του Πανεπιστημίου Αθηνών φοίτησε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού.

Πραγματοποίησε ως τώρα πάνω από 30 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία και Ηνωμένες Πολιτείες, πήρε μέρος σε 9 Πανελλήνιες, σε πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό και σε 8 διεθνείς. Βραβεύτηκε στη Ρωσία και Ιταλία.

Έργα του βρίσκοντα στην Εθνική Πινακοθήκη, στη Βουλή των Ελλήνων, στη Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης, στο Κυβερνείο Θεσσαλονίκης, στο Μουσείο Βορρέ, σε πρεσβείες, Ελληνική Πρεσβεία στην Ουάσινγκτον δωρεά του υπουργείου Πολιτισμού, τράπεζες και σε άλλες δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές.

Ο Κατάλογος αυτός εκδόθηκε
τον Οκτώβριο του 1998
με την ευκαιρία της ίδρυσης της
"Πινακοθήκης του Ζωγράφου Θεόδωρου Μάρκελλου"
από τον Πολιτιστικό Οργανισμό Δήμου Τρικκαίων.

Παραγωγή: Πέργαμος Εκδοτική-Εκτυπωτική ΑΒΕΕ

Θ. Μάρκελλος: Βηλαρά 4, Άγ. Κωνσταντίνος, Ομόνοια - Αθήνα 104 37 Τηλ.: 5227643

